

[1969 மார்ச் 25]

படுக்கைகள் வீதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அளவுகோலை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 4 படுக்கைகள் வீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று இத் துணைக் குழு செய்த பரிவுரை, தொழிலாளர்களைப் பெரிதும் பாதிக்குமென்று கருதப்பட்டது. எனவே, இத்துணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்க முடியாதென்று தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகத்திற்கு அரசு தெரிவித்துள்ளது.

மதுரை, தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் பகுதிகளிலுள்ள ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு இத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகளை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்புக்களை அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

இரண்டாவது உலகப்போரில் பணியாற்றித் திரும்பிய வீரர்களுக்கு மறு வாழ்வுக்கு வகைசெய்யும் நடவடிக்கையாக, அமைக்கப்பட்ட தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி, படிப்படியாகத் தனது அலுவல்களைப் பெருக்கி நாட்டில் ஒவ்வொரு வகை வேலையையும் தன் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தது. வேலை தேடி வருவோருக்கு இப் பணி நிலையம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுடன், வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை நல்கியும் தொழில் தகவல் அறிவித்தும் பணியாற்றுகிறது. பர்மா, இலங்கை ஆகிய இடங்களிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோருக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதில் இது சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்துகிறது. இதற்கென நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி (Employment Liaison Officer) சிறந்த தனியார், பொதுத் தொழிலதிபர்களுடனும் பிற தொடர்புள்ள நிறுவனங்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்வனாகிறார்; இந்த அகதிகளுக்கு ஒழுங்கான முறையில் மறு வாழ்வளிக்கும் பணியை ஒழுங்காக நிறைவேற்றவே இவர் அவ்வாறு தொடர்பு கொண்டவருகிறார். இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்பு அமைப்பு நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வருகிறது; ஆண்டு தோறும் வேலை தேடிவரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகி வருகிறது. இதற்கேற்ப அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் வேலை வாய்ப்புப் பணியை விரிவு படுத்துவதற்கும், மும்முரப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற வகையில் தற்போதுள்ள பணி அமைப்பை விரிவுபடுத்த வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி அமைப்பின் செயல்கள் குறித்த விவரங்கள், சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இறுதியாக, தொழில்கள் வளர்ச்சியும் தொழிலாளர்கள் செழிப்புமே எப்போதும் இந்த அரசின் கொள்கையாயிருக்குமென்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“வளர்க தொழில்
வாழ்க தொழிலாளர்.”

இவைசுறி, இம்மானியக் கோரிக்கையை இப்பேரவையினர் ஏற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்பு-III.

[69-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1968-69-ல் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை ஆய்வு.

1. தொழிலாளர் நிலைமை குறித்த சட்டங்கள் இந்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன :—

1. நிறுவனச் சட்டம்.
2. ஊதியச் சட்டம்.
3. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
4. சமூகப் காப்புச் சட்டம்.
5. தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள் சட்டம்.

1969 மார்ச் 25]

இவை தவிர, எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்தும், வேலை வாய்ப்புப் பணி குறித்தும் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. நிறுவனச் சட்டம்.

2. 1948-ம் ஆண்டுத் தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 7,177 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 466 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன. 249 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் இம்மாதிலத்திலிருந்த தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 7,394 ஆகும். இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

பதிவேட்டில் இருந்த
தொழிற்சாலைகளின்
எண்ணிக்கை.

	1967.	1968.
பிரிவு 2 (m) (i)	5,481	5,704
பிரிவு 2 (m) (ii)	401	420
பிரிவு 85 (i)	1,295	1,270
	7,177	7,394

வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. 4,06,384 3,88,931

தார்காலிக்
மானது (அறி.)
விக்கப்பட்ட தொழிற்சாலை
களில் உள்ள தொழிலாளர்
கள் இதில் அடங்காது.)

1968 டிசம்பர் வரையில் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 17,09,791.59 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 16,37,500.00 வசூலிக்கப்பட்டது.

சென்ற ஆண்டில் நடந்த 11,235 முறையான நேடுதல்களுக்கு (Inspection) மாறாக இந்த ஆண்டில் 10,069 முறையான நேடுதல்கள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றுடன், 1,271 சிறப்பு நேடுதல்களும், 400 ஞாயிற்றுக் கிழமை நேடுதல்களும், 305 எதிர்பாரா நேடுதல்களும் 313 இரவுநேர நேடுதல்களும் (மொத்தத்தில் 2,289) நடத்தப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் இத்தகைய 2,340 நேடுதல்கள் நடத்தப்பட்டன.

ஆய்வாண்டில் தொழிற்சாலைச் சட்டம், அதற்குத் தொடர்பான சட்டங்கள் இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக 1,487 வழக்குகள் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் மீது தொடரப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் 859 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

1967-68-ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த விபத்துகள் குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	சாதாரண விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1967	19,268**	25*
1968	21,687	56

**1967-ம் ஆண்டுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட 19,268 சாதாரண விபத்துக்களில், 199 விபத்துக்கள் விபத்துக்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஏனெனில் 48 மணி நேரத்திற்குள் அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

* 1967-ல் நடந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட 25 மரண விபத்துக்களில் ஒரு விபத்து பின்னர் தொழில் விபத்தல்லாத விபத்தாகக் கருதப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 25]

1968-ன் முடிவில் 269 தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தன. முந்திய ஆண்டின் இறுதியில் 264 குழுக்கள் செயல்பட்டன.

பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்பவையும், விசையின் உதவியுடன் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும், 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்கிறவையும் விசையின் உதவியில்லாமல் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் இச் சட்டம் பொருந்துகிறது. இன்னும் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள் பணியாற்றும் சில வகை நிறுவனங்களுக்கும் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை அரசு 1967 செப்டம்பரில் நீட்டித்த அறிவிப்பு வெளியிட்டது. அதன் விளைவாக, இந்த அறிவிப்பின் செய்திறனை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ரிட் மனுவின் மீது தீர்ப்பு கூறப்படுகிற வரையில் இந்த அறிவிப்பு செயல்படுத்தப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிட்டுள்ளது. இது குறித்து உயர்நீதி மன்றம் இன்னும் ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை.

3. தமிழ்நாடு 1947-ம் ஆண்டு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டம்.— இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் தல்லாகுளம், பொன்மேனி, கொச்சை, மாடக்குளம் பேரூராட்சிகளுக்கும் சாத்தமங்கலம் ஊராட்சி மன்றத்துக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

1967 முதல் 1969 வரையில் மூன்றாண்டுகளின் தொடக்கத்தில் இச் சட்டம் பொருந்திய கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையும் அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1)	(2)	(3)
	இச்சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.
1967	1,67,869	2,09,261
1968	1,88,843	2,09,424
1969	2,16,538	1,84,710

இச்சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்கள் 1968-ல் 3,42,918 நேடுதல்கள் நடத்தினர்.

இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் மீறிய தொழிலதிபர்கள் மீது ஆய்வாண்டில் 654 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. முந்திய ஆண்டில் அந்த எண்ணிக்கை 157 ஆக இருந்தது.

	1967.	1968.
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களின் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	27	18
இந்த ஆண்டில் வழக்கு தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	157	694
தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவை ..	165	556
விடுவிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	..	6
வசூலிக்கப்பட்ட மொத்த அபராதத் தொகை.	ரூ. 2,184	ரூ. 10,318

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின் கீழ் 1968-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவரால் முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியன்று முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 221

இந்த ஆண்டில் வாப்பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 320

மொத்தம் .. 541

முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை .. 39

ஆண்டின் இறுதியில் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 146

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின் கீழ் 6 மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 2 மனுக்கள் பெறப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 3 மனுக்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

சென்னை இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியிலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள அதன் கிளைகளிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் ஊதியத்திலிருந்து சொந்தக் கடனுக்காகவும் தொடர் வைப்புத் தொகைக்காகவும் தொகை கழித்துக் கொள்ள, தமிழ்நாட்டுக் கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 34-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவில் கண்ட (c) பகுதியின் கீழ் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஆனால், வசதி அல்லது பணியைப் பெறுகிற ஒவ்வொரு வேலையாளரும் தனது தொழிலதிபர் தனது ஊதியத்திலிருந்து அதற்குரிய தொகையை கழித்துக்கொள்ள எழுத்து மூலமான அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்கு அது உட்பட்டதாகும்.

இந்த ஆண்டில் மேற்படி சட்டத்தின் 6, 52-வது பிரிவுகளின்கீழ் அரசு 8 தற்காலிக விலக்குகளையும், தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இரண்டு தற்காலிக விலக்குகளையும் வழங்கினார். தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர் 128 தேர்வுகளில் தற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார்.

4. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு விடுதிகள் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் தல்லாகுளம், பொன்பேணி, கொச்சுடை, மாடக்குளம் ஊராட்சிகளுக்கும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கீரமங்கலம், மதுக்கூர் பேரூராட்சிகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டன.

1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி அன்று 20,305 நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவைகளில் 9,486-ல் தொழிலாளர்கள் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 65,620 ஆக இருந்தது. 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி அன்று உணவு விடுதிகளின் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 21,021 ஆகவும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 63,087 ஆக இருந்தது.

1-1-1968 முதல் 31-12-1968 வரையில் உள்ள கால அளவின் போது பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 96,143 வசூலிக்கப்பட்டது. 1-1-1967 முதல் 31-12-1967 வரையில் அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,28,480.50 ஆகும்.

நேடுநர்கள் தங்கள் நேடுதல்களின்போது இந்தச் சட்ட விதித் துறைகள் பிறப்பித்ததைக் கண்டுபிடித்ததன் விளைவாக ஆய்வாண்டில் 839 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 1967-ல் அந்த எண்ணிக்கை

[1969 மார்ச் 25]

303 ஆக இருந்தது. இவற்றில் 655 வழக்குகள் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 10 வழக்குகள் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. ஒரு வழக்கு திறம்பட பெறப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் ரூ. 13,544 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ல் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3,393 ஆகும்.

1967 தொடக்கத்தில் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் மூன்று 85 மேல்முறையீடுகள் முடிவுறாத நிலையில் இருந்தன. 279 மேல்முறையீடுகள் இந்த ஆண்டில் கொடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேலையிலிருந்து அகற்றதல் அல்லது வேலை நீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து இச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின்கீழ் அந்த முறையீடுகள் செய்து கொள்ளப்பட்டன. 1968-ல் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் 277 மேல் முறையீடுகள் குறித்து முடிவு செய்தனர். 1967-ல் 458 மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

1968-ம் ஆண்டு இந்திய உலகத் தொழில்-வாணிகச் சந்தையின் பொருட்காட்சித் திடலில் இருந்த உணவு விடுதி அனைவற்றிற்கும் அரசு தாற்காலிக விலக்கு வழங்கியது.

இம்மாநிலத்தில் உணவு விடுதிகளில் வேலையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமை குறித்து நேடுதல் நடத்த அரசால் நியமிக்கப்பட்ட சிறப்பு அதிகாரி தனது அறிக்கையைக் கொடுத்துவிட்டார். அதைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் தொழிலாளர் பிரதிநிகளுடனும் தொழிலதிபர் பிரதிநிகளுடனும் கலந்து விவாதித்தார். தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் பரிந்துரைகளை யோட்டி சிறப்பு அதிகாரியின் அறிக்கையை அரசாங்கம் ஆய்வு செய்து வருகிறது.

5. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.—1968 தொடக்கத்தில் 301 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றில் 84,764 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். ஏழு புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 4 மலைத் தோட்டங்கள் அகற்றப்பட்டன. ஆண்டு இறுதியில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் பொருந்திய மலைத் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை 304 ஆகும். அவற்றில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 85,001 ஆகும்.

மலைத் தோட்டங்களின் நேடுநர்கள் 558 முறையான நேடுதல்களை நடத்தினர். அவற்றுடன் 624 சிறப்பு, நாயிற்றுக்கிழமை எதிர்பாராத நேடுதல்களை இந்த ஆண்டில் நடத்தினர். இந்த ஆண்டில் 148 பதிவாகாத மலைத் தோட்டங்களையும் அவர்கள் நேடுதல் செய்தனர்.

அரசாங்கம் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவ மனை, மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள், காவலர், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பவர்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவருக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20, 21, 22-வது விதிகளினின்றும் விலக்கு அளித்தது. 1948-ம் ஆண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் கீழ் இதே மாதிரியான விலக்குகள் எல்லா மலைத் தோட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் 10 மலைத் தோட்டங்களில் மருத்துவத் திட்டங்களை அரசு ஏற்றது. இவற்றில், 7 மலைத் தோட்டங்களில் திட்டங்கள் இறுதி ஒப்புதல் குறித்தவை. மூன்று திருத்த ஒப்புதல் குறித்தவை. இந்த ஆண்டில், நமது மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஏற்கனவே ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 4 மலைத் தோட்டங்கள் ஏனைய மலைத் தோட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன. 31-12-1968 அன்றைய நிலவரப்படி, ஏற்பளிக்கப் பட்ட மருத்துவத் திட்டங்களையுடைய மலைத் தோட்டங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 258 ஆகும்.

1969 மார்ச் 25]

தொழில் துறை மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியாற்றும் நேரங்களில் அணிவதற்காக கம்பளி உடைகள் வழங்கப் பட்டன. போர்த்திக்கொள்வதற்கான கம்பளிகளைப் பொறுத்தவரையில், மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்கள் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவற்றை வழங்கத் தாமே ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முடிவு செய்துள்ளது.

அரசு, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குரிய தரமான வீடுகள் குறித்த குறிப்பீடுகளை முடிவு செய்துள்ளது.

1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்ச் சட்டத்தின் கீழ் 5,021 தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும் 32,451 தொழிலாளர் குடும்பங்களும் மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வந்தனர். 33,706 தர வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருக்க 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியுடன் முடிவடையும் அரையாண்டில், 29,196 வீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள தரங்களை ஒட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்தனர். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான உதவித் தொகை வீட்டு வசதி திட்டத்தினை இந்திய அரசு இப்பொழுது அனுப்பியுள்ளது. இத்திட்டம் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு இப்பொழுது அனுப்பப்பட்டுள்ளது. கடன்-உதவித் தொகை குறித்த வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1968-ல் 11 மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்கு சென்னை, மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் ஒப்புதல் அளித்தார்.

புதிய குழந்தைக் காப்பகங்களைப் கட்டுவதற்காக 4 திட்டங்களும் ஏற்கனவேயுள்ள குழந்தைக் காப்பகங்களைப் புதுப்பிக்க ஒரு திட்டமும் 1968-ல் மலைத் தோட்டத் தலைமை நேருசால் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டன.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களில் ஆறு வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன. 1968-ல் 16 வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் 16 வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 13 வழக்குகள் தண்டனை விதித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டன. மூன்று வழக்குகள் விரெஜலயித்துத் தீர்ப்பு கூறப்பட்டன. 1968 இறுதியில் 6 வழக்குகள் நீதிமன்ற விசாரணையில் இருந்தன.

உதகை துணைக் குற்றவியல் நீதிபதியால் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை எதிர்த்து ஒரு தொழிலதிபர் கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு ஒன்றைக் கொடுத்துக்கொண்டார். அவரை விடுவித்துத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. அவர் விடுவிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.—மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு கூட்டம் 1968 மார்ச் 16-ம் நாளன்று சென்னையில் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, குழந்தைக் காப்பகங்களில் பயிற்சி பெற்ற செவிலியை ஆயாவாக அல்லது தாயாக நியமித்தல், தொகுதி மருத்துவ மனை குறித்த விதித் துறைச் செயல்படுத்துவது முதலியன குறித்து விவாதித்தது.

1969 பிப்ரவரி 21-ம் நாளன்று குன்னூரில் தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, ஒப்பந்த வேலை, நிகராடைகளை முடிவு செய்தல், மருத்துவ மனை பிணியாளர்களின் உணவு முதலியவற்றைக் குறித்தும் விவாதித்தது.

[1969 மார்ச் 25]

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம் 1968 ஜூன் 21-ம் நாள்ன்று உதகையில் கூடினது. தொழில்-தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் துறையின் இணைச் செயலாளர் அதற்குத் தலைமை வகித்தார். தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளித்தல், வேலையிலிருந்து அகற்றப்பட்ட பிறகு மலைத் தோட்டங்களில் குடியிருப்புகளில் குடியிருந்துவரும் தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுதல் ஆகியவை குறித்து அப்போது விவாதிக்கப்பட்டது.

6. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 1967-68, 1968-69 கால அளவில் உரிமம் வேண்டி விண்ணப்பித்துக்கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை குறித்த விவரம் வருமாறு :—

	1967-68.	1968-69.
உரிமம் வேண்டி மனுச் செய்துகொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை.	2,226	1,546
எவ்வளவு தொழிலாளர்களை நியமிக்க உரிமம் வேண்டப்பட்டது என்பது.	33,190	21,165

இம்மாநிலத்தில் உள்ள பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற்கும், அவற்றில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், 1967 நவம்பர் 30-ம் நாளிலிருந்து மேலும் 6 திங்கள் கால அளவுக்கு, மேற்படி சட்டத்தின் 18, 21, 26, 27, 31 பிரிவுகளிலிருந்து அரசு 1968 மார்ச்சில் விவரக் குறித்தது.

மேற்படி சட்டத்தின் உரிமம் வழங்கும் விதித் துறைகளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட லைசென்சை, 1968 ஆகஸ்டு 31-ம் நாள் வரை தொடர்ந்து வழங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1968-ம் ஆண்டில் பீடித் தொழிற்சாலைகளிடமிருந்து உரிமக் கட்டணங்களாக மொத்தம் ரூ. 34,205.50 தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 35,611 ஆகும்.

இந்த ஆண்டில் 78 வழக்குகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. அவற்றில் 65 வழக்குகள் குறித்து தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. ரூ. 834 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது. 1967-ல் நான்கு வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. ரூ. 85 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கில் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

7. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள் சட்டம்).—பீடி-சுருட்டு தொழிலில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் ஊதியங்கள் உட்பட வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துவதே இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். மூன்றாவது பிரிவைத் தவிர, இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் அனைத்தும் 1968 ஜூலை 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தன.

மூன்றாவது பிரிவு, 1968 செப்டம்பர் 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்ததன் விளைவாக, 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தை ரத்து செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை மாநில அரசு வகுத்தது.

தொழிலாளர் துறை உதவி ஆய்வாளர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ்நாடு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்) சட்டத்தின் கீழ் தமக்கு ஒப்படைத்துள்ள பகுதிகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின் கீழுள்ள தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்ற அதிகாரமுள்ளவராவார்.

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் ஐந்தாவது பகுதியின் கீழ் மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாராரிகளாக தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்), நீங்கலாக தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர் துறை நேடுநர்கள், தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்கள், தொழிலாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள், ஆகியோர் தத்தமது அதிகார வரம்புகளுக்குள், மேற்படிச் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்), மேற்படிச் சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் கீழ் தலைமை நேடுநராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித் துறைகளும் அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளும் இச்சட்டம் பொருந்துகிற பீடி-சுருட்டு தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின் கீழ் அனுப்பப்பட்ட மனை-கட்டிட வரைப் படங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கையில், தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி, இச்சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலை வளவுகளாக பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றவையாக உள்ளவைவா என்றும் மேற்படிச் சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளை அவை பூர்த்தி செய்கின்றனவா என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 41-வது பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் செல்லுபடியாகும் உரிமங்களை உடைய அனைவருக்கும் 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 4-வது பிரிவின் கீழ் அதே ஆண்டுக்கென புதிய உரிமங்களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்வதிலிருந்தும், பெறுவதிலிருந்தும் அரசு விலக்களித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டுகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளை 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 2 (k) பிரிவில் பொருள் கூறியுள்ள பீடி-சுருட்டு நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற்கும் நீட்டிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்விலுள்ளன.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், அதன் கீழ் செய்துள்ள விதிகள் ஆகியவற்றின் செல்லுத்திறனை மறுத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்களை இம்மாதிலத்திலுள்ள சில பீடி நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகள் கொடுத்துக்கொண்டனர். உயர்நீதி மன்றம் அந்த ரிட் மனுக்கள் மீது முடிவெடுக்கும் வரையில், ரிட் மனு கொடுத்துக்கொண்டவர்கள் குறித்து மேற்படி சட்டமும் அதன் விதிகளும் செயல்படுத்தப்படுவதை நிறுத்திவைக்க அனுமதி வழங்கியது.

8. 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.—

சென்னை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்) 1968-ம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் இம்மாதிலத்திற்கான தலைமை நேடுநராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொழிலாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள் 140 பேர்களாலும், துணை நேடுநர்கள் 18 பேர்களாலும், நேடுநர்கள் 10 பேர்களாலும் செயல்படுத்தப்பட்டன.

[1969 மார்ச் 25]

1968-ம் ஆண்டில் ரூ. 1,923.75 பதிவுக் கட்டணமாக வசூலிக்கப் பட்டது. பதிவுகளைப் புதுப்பிப்பதற்கான கட்டணமாக ரூ. 33,425.25 வசூலிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது பதிவுச் சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்கென ரூ. 70 கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 87 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் செயல்பட்டன. ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருப்பது மெய்ப்பிக்கப்படாததால் அல்லது நிறுவனங்கள் மூடிவிடப்பட்டதால் இந்த ஆண்டில் 81 நிறுவனங்கள் பதிவேடுகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1968-ம் ஆண்டின் இறுதியில், 1,079 நிறுவனங்கள் இருந்தன.

மலைத் தோட்டங்களில் உள்ள போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளிலிருந்து அளித்துள்ள விலக்கை மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு, அதாவது, 22-9-1968 முதல் 21-9-1969 வரை அரசாங்கம் நீட்டித்துள்ளது.

நீள் தொலை வழித்தடங்களை இயக்கும் மூன்று நிறுவனங்கள், பண்டிகைக் காலங்களில் இரண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு நாளில் 8 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அல்லது ஒரு வாரத்தில் 48 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, ஆனால் ஒரு நாளைக்கு 10 மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமலும் ஒரு வாரத்தில் 54 மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமலும் வேலை செய்ய மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனத் தலைமை ஆய்வாளர் அனுமதி வழங்கினார்.

1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை செய்விய முறையில் செயல்படுத்துவது குறித்து ஆலோசிக்க நியமிக்கப்பட்ட முக்கூட்டு நிலைக் குழுவின் பதவிக் காலத்தை அரசு 7-10-1968 முதல் ஓராண்டுக்கு நீடித்துள்ளது.

இந்த ஆண்டில் 78 நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 45 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. அதன் மூலம் ரூ. 2,895 அபராதம் வசூலாகியது. ஒரு வழக்கில் விடுதலை செய்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவன தலைமை நேடுநர் கொடுத்துள்ள அனுமதியின்மேல் தொழிலாளர் துறை நேடுநர் 61 வழக்குகளைத் தொடர்ந்தார். அந்த வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. 1,455 ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

9. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம்.—

1955-ம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம் 1968-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செய்தித் தாள் நிறுவன நேடுநர்கள் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 65 செய்தித் தாள் நிறுவனங்கள் இருந்தன. 3,673 தொழிலாளர்கள் அவற்றில் வேலையில் இருந்தனர். இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 106 நேடுதல்களைச் செய்தனர்.

இச்சட்டத்தின் 17-பி பிரிவின் (1) உட்பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு தொழிலாளர் துணை நேடுநர்களை நேடுநர்களாக அரசு நியமித்துள்ளது.

10. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.— 1968-ம் ஆண்டு 46 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் குறித்து சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால் சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,479 ஆக அதிகரித்தது. முப்பத்தி ஒன்பது நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்கான திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

1969 மார்ச் 25]

11. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசியப் பண்டுகள் விடுமுறைகள்) சட்டம், 1968.—

இந்த ஆய்வாண்டில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலையில் வைத்துக்கொண்டுள்ள 18,762 கடைகளும், நிறுவனங்களும் இம்மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. இக்கடைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் பணி செய்து கொண்டிருந்த பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,72,126 ஆகும். இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 207 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 131 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டில் அபராதமாக ரூ. 200 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் ரூ. 1,461 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 34,817 நேடுதல்களை நடத்தினர்.

II. ஊதியங்கள் வழங்குதல் குறித்த சட்டம்.

12. 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.—

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் அண்மையில் சேர்க்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது :—

1. தங்க நகைகள் செய்யும் தொழில்.
2. முந்திரித் தொழில்.
3. விசைத் தறித்தொழில்.

கீழ்க்கண்ட தொழில்களில் குறைந்த அளவு வீதத்தில் ஊதியங்கள் அளிப்பதற்காக குழுக்களை அமைக்கும் செயற்குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

1. அரிசி ஆலை அல்லது மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.
2. பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.
3. மோட்டார் பணிக்களரையில் வேலை.
4. வாசனைப் புகையிலை தயாரிப்பில் வேலை.
5. சிறு குறைமுகங்களில் படகுத் தயாரிப்பில் வேலை.

சலவைச் சாலைகள்—துணிகளை வெளுத்தல் (கம்பளிஆடைகள் உட்பட உடைகள்) தொழிலில் குறைந்த அளவு ஊதியவீதங்களை முடிவு செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழு செய்த பரிந்துரைகள் ஆய்வில் உள்ளன.

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கான குறைந்த அளவு வீதங்களை முடிவு செய்யப்பட்டன/மாற்றியமைக்கப்பட்டன :—

1. தீப்பெட்டி—பட்டாசுத் தொழில் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
2. பீடி தயாரிக்கும் தொழில் உட்பட புகையிலை (மாற்றியமைக்கப்பட்டன.)
3. உப்பளங்கள் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
4. தோல் பதனிடும்—தோல் தயாரிப்பு (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
5. சின்கோனா (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
6. ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலை (முடிவு செய்யப்பட்டன).
7. செங்கல்—ஒடுகள் தயாரிக்கும் தொழில் (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).

கயிற்றுத் தொழிலில் வேலையிலுள்ளோருக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 25]

வெட்டு மரத் தொழிலில் வேலையிலுள்ளோருக்கு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்கான குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது.

பின்னால் உள்ள ஆடைத்தொழிலில் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை மாற்றியமைக்கும் அறிவிப்பை சென்னை உயர்நீதி மன்றம் செல்திறனற்றது என்று தீர்ப்புக் கூறியது. எனினும், மேற்கூறிய தொழிலில் கொடுக்கப் பட வேண்டிய ஊதிய வீதங்கள் குறித்து கோயம்புத்தூரில் உள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் முன்பு ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது.

தோட்டத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள மருத்துவ மனை, மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், வீட்டு வேலைப் பணியாளர்கள் முதலியோருக்கும், 1968 டிசம்பர் 26-ம் நாள் வரையில் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது விதித் துறையிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட விலக்கின் கால அளவு முடிவுற்றது. அதை, 27-12-1968-முதல் மேலும் ஓர் ஆண்டுகாலத்திற்கு நீடிப்பது குறித்து நேடுதல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகளில் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி வரை, மேற்கொண்டும் விலக்களிக்கப்பட்டது.

2,21,609 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் 50,842 நிறுவனங்கள் (தொழிற் சாலைகள் உள்பட) இச் சட்டத்தின் கீழ் இருந்தன.

ஆய்வாண்டில் 52 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 50 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 1,255 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. (முந்திய ஆண்டில் 32 வழக்குகள் தொடரப் பட்டு அவை அனைத்திற்கும் அபராதத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 845-00 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது). தற்போது ஆய்வில் உள்ள ஆண்டில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் 13,392 நேடுதல்கள் செய்தனர். 1967-ம் ஆண்டில் 8,635 நேடுதல்கள் செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்களும், புள்ளிவிவர நேடுநர்களும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

13. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—

1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்தாத நிறுவனங்கள் நீங்கலாக வேளைய எல்லா நிறுவனங்கள் குறித்தும் தொழிலாளர் துறைப் பிரிவு இச் சட்டத்தை நிரலகிக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 31,111 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. 1968-ல் இந்த நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் 7,75,818 தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தியது. முந்திய ஆண்டில் 6,84,683 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருந்த 35,563 நிறுவனங்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தியது.

தூற்றுப் பதினேழு நேர்வுகளில் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) தொழில் நிறுவன நிர்வாகத்தினர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 104 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ரூ. 1,712 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாண்டில், ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை என 686 உரிமை மனுக்கள் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக்கான கூடுதல் ஆணையாளர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. (1967-ம் ஆண்டில் 503 உரிமை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன).

1969 மார்ச் 25]

அவற்றைத் தவிர ஆய்வாண்டின் தொடக்கத்தில் 379 உரிமை மனுக்கள் விசாரணையில் இருந்தன. 1,065 உரிமை மனுக்களில், 657 உரிமை மனுக்கள் குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. (1967-ல் 558 உரிமை மனுக்களுக்கு தீர்வு காணப்பட்டது).

ரெயில்வேக்கள், விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவற்றில் தொழிலதிபர் செய்து கொடுத்துள்ள சிறுமுண்டிச் சாலை வசதிகள் குறித்து, ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின் படிக்கான அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரியாக (மத்திய) தொழிலாளர் துறைத் தலைமை ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக அச்சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க தமிழ்நாடு அரசு கீழ்க்கண்ட மத்திய அரசு அதிகாரிகளை நேடுநார்க்காக நியமித்துள்ளது. அந்த நேடுநார்கள் 2-வது பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து நேடுநார்களைப் பணிபாற்றுவர்.

அதிகாரிகள்

தொழில் நிறுவனங்களின் வகைகள்.

(1)

(2)

(1) தொழிலாளர் துறை வட்டார ஆணை சென்னை துறைமுகத்தில் உள்ள கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித்துறை.

(2) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள (மத்திய) தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையர்.

ஷே

(3) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள தொழிலாளர் துறைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகள்.

ஷே

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 26-வது பிரிவின் (2), (3) உட்பிரிவுகளுக்கிணங்க, 1937-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் விதிகளில் தமிழ்நாடு அரசு சில திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

விமானப் போக்குவரத்துப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்பொருந்துமாறு, 1958-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் (விமானப் போக்குவரத்து பணிகள்) விதிகளை மத்திய அரசு இயற்றியுள்ளது. ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலங்கள் தவிர இந்தியா முழுவதற்கும் இவ்விதிகள் பொருந்தும்.

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

14. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—

தொழில் தகராறுகளை இசைவான முறையில் தீர்த்து வைக்க சமரச அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர் ; அதன் விவரம் வருமாறு :

	1967.	1968.
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	8,173	10,491
(இ) சமரச முயற்சிகள் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,194	1,936
(உ) தீர்ப்புக்களை அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	471	491
(ஈ) தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	81	72

[1969 மார்ச் 25]

(இ), (உ), (எ) இனங்களின்கீழ் வராத நேர்வுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அல்லது அவற்றைக் குறித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்படுவதற்கென விடுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

15. I. வேலை நிறுத்தங்கள்.—ஆய்வுரை ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டிலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1967.	1968.
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்கள் ..	305	231
(இ) இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்	1,120,517	1,881,559

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்து தொழில் வாரியான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1967.		1968.	
தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.		வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	
(1)	(2)	(3)	(4)
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	167	62,671	3,50,007
2 பொறியியல்	44	14,373	4,95,601
3 தோல் பதனிடும் தொழில் ..	13	1,181	11,465
4 புகையிலை, பீடி	14	694	2,044
5 தோட்டத் தொழில்	1	1	6
6 ஏனையவை	66	38,231	2,61,394
மொத்தம் ..	305	117,151	1,120,517

1968.		1969.	
தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.		வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	
(1)	(2)	(3)	(4)
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	86	55,502	268,967
2 பொறியியல்	61	15,446	429,298
3 தோல் பதனிடும் தொழில் ..	7	3,936	28,076
4 புகையிலை, பீடி	8	11,381	178,720
5 தோட்டத் தொழில்	4	1,992	13,476
6 ஏனையவை	65	27,109	963,022
மொத்தம் ..	231	115,366	1,881,559

1969 மார்ச் 25]

II. 1968-ம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட முறை :—

(அ) நேரடி உரையாடல்	31
(இ) தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே வேலைக்கு வருதல்.	43
(உ) தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளால்/அரசாங்கத் தால் சமரச ஏற்பாடு செய்து தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை	153
(எ) தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவை	..
(ஐ) புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக் கமர்த்திக் கொள்வது.	..
(ஓ) ஆண்டின் இறுதியில் தீர்வு காணப்பட்டு வருபவை.	4

231

அடிக்குறிப்பு.—பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் இதில் அடங்கவில்லை. பஞ்சாலைத் தொழிலில் மந்த நிலைமை ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மூடப்பட்ட ஆலைகள் குறித்த சிக்கல் மீது தொழிலாளர்களின் கவலையைத் தெரிவிப்பதற்காக வேலை நிறுத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இமக்கப்பட்ட வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். இந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்ததற்கு, 1968-ல் பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் சிலவற்றில் நீடித்திருந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் காரணமாகும். அத் தொழில் நிறுவனங்களின் பெயர்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

1. ஹிந்து பத்திரிகை, சென்னை.
2. பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி, சென்னை.
3. சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள், சென்னை.
4. மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகள்.
5. லட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடி நிறுவனங்கள்.
6. தமிழ்நாடு எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, மணலி.

1968-ல் சில முக்கிய உடன்பாடுகள்.

- (1) மேற்கிந்திய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, திருவொற்றியூர், சென்னை.
(னிம்கோ தொழிற்சாலை).—

தொழிலாளர்கள் 28-12-1967 முதல், தங்கள் கோரிக்கைகள் பல்வற்றிற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர்கள் 19-4-1968 அன்று வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திக்கொண்டு வேலைக்குத் திரும்பினர். இரு தரப்பினரும் நேரடியாக உரையாடல்கள் நடத்தினர். அதன் பயனாக 19-2-1969 அன்று சென்னையில் உள்ள தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்திடப்பட்டது.

- (2) என்பீல்ட் இந்தியா நிறுவனம், சென்னை.—

சில தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியதை எதிர்த்து, தொழிலாளர்கள் 31-12-1967 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சமரச ஏற்பாடுகள் பலனளிக்கவில்லையாதலால், இது தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தவதும் தடை செய்யப்பட்டது. எனினும், தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டு வேலை நிறுத்தம் 11-2-1968 முதல் நிறுத்தப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 25]

(3) இந்திய மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனி நிறுவனம், சென்னை.—

நான்கு தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை எதிர்த்து மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனித் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 6—2—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் ஆலோசனையின் மேல் 1—4—1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(4) தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.—

சுருதல் அகவிலைப்படி, ஏனைய வசதிகள் கோரி தொழிலாளர்கள், 30-3-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருநெல்வேலி மாவட்ட தொழிலாளர் துறை அதிகாரியின் முன்பு செய்யப்பட்ட சமரச ஏற்பாடுகள் பயனற்றுப் போயின. எனினும், சென்னைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட பின்பு வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(5) சேஷசாயி இண்டஸ்ட்ரீஸ் நிறுவனம், வடலூர்.—

தொழிற்சாலையின் பாதுகாப்பு அதிகாரியைத் தாக்கியதற்காக தொழிலாளர் சிலருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் 27-3-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 6-4-1968 முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 1968 ஜூன் 29-ம் நாளன்று ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக, 3-7-1968 முதல் கதவடைப்பு நீக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(6) சுதேசமித்திரன் நிறுவனம், சென்னை.—

பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கு ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி, சமார் 200 தொழிலாளர்கள் 23-4-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் பயனற்றுப் போயின. பின்னர் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பிய பொழுது நிர்வாகத்தினர் அவர்களுக்கு வேலையளிக்க மறுத்து கதவடைப்பு அறிவிப்புக் கொடுத்தனர். தொழிலாளர் சிலரை வேலையிலிருந்து நீக்குவது குறித்து தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் எடுத்த முடிவின் இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். அதன் பிறகு, தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(7) பெஸ்ட் அன்ட் கம்பெனி (மிரைவேட்), நிறுவனம், சென்னை.—

தொழிலாளர் ஒருவரை வேலையிலிருந்து நீக்கியதை எதிர்த்து இத் தொகுதியில் உள்ள ஆறு தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் 23-5-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அரசாங்கத்தினால், இத் தகராறு தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. இத் தகராறு தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட பின்பும் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடந்ததால் நிர்வாகத்தினர் 666 தொழிலாளர்களையும் வேலையிலிருந்து நீக்கினர். தொழிலாளர்களின் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 27-9-1968 அன்று ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தினை தொடர்ந்து 28-9-1968 அன்று வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(8) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடி தயாரிப்பு நிறுவனங்கள்.—

சுருதல் ஊதியங்களையும், ஏனைய சில வசதிகளையும் வேண்டுமென்று கோரி, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் உள்ள 15,000 தொழிலாளர்கள் 23-5-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 8-7-1968 அன்று செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து 9-7-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

1969 மார்ச் 25]

(9) “விந்து” பத்திரிகை, சென்னை.—

ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கோரி தொழிலாளர்கள் 28-7-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். எனினும் வேலை நிறுத்தம் 5-8-1968 முதல் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் நிர்வாகத்தினர் சங்கத்தின் துணைத் தலைவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிய பொழுது நிறுவனத்தில் மீண்டும் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. ஆகவே, நிர்வாகத்தினர் 22-8-1968 முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 31-10-1968 அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பாக ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. கதவடைப்பு 2-11-1968 முதல் நீக்கப் பட்டு விட்டது. ஒப்பந்த நிபந்தனைகளின்படி, தீர்வு காணப்படாத சிக்கல்கள் அனைத்தும் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டன.

(10) சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், மோகனூர்.— இடைக்கால நிவாரணம், ஊதிய மாற்றம் முதலியவற்றைக் கோரி 640 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். எனவே, 14-8-1968 முதல் நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பு செய்தனர். இரு தரப்பினருக்குமிடையேயும், ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்துகொள்ளப்பட்டு 13-9-1968 முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

(11) சிம்சன் குரூப் கம்பெனிகள், சென்னை.—1967-68-ம் ஆண்டிற்கான, பூரிப்பூதிய தகராறுகள் தீர்க்கப்படாமலிருக்கையில், தொழிலாளர்கள் வேண்டுமென்றே மெதுவாக வேலை செய்தனர் என்றும், ஏனைய ஒழுங்கீனமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. நிர்வாகத்தினர், 17-10-1968 முதல் 13 பிரிவுகளில் கதவடைப்பு செய்தனர். 17-10-1968 முதல் 9 பிரிவுகளில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், இரு தரப்பினரையும் கலந்து விவாதித்த பிறகு, நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தும்படி அவர்களுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்தார். வேலை நிறுத்தமும், கதவடைப்பும் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகிய பூரிப்பூதிய அளவீனை முடிவு செய்வது குறித்து நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் போது சங்கத்திற்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும்ிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் 18-20-ம் நாளில் பழைய நிலைமை மீண்டும் திரும்பியது. எனினும் “மெயில்” பத்திரிகையிலும், S.R.V.S. நிறுவனத்திலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள் முறையே 23-10-1968 அன்றும், 25-10-1968 அன்றும் நிறுத்தப்பட்டன.

(12) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர்த் தோட்டங்கள்.— கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர்த் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள், ஊதியங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கோரி 11-11-1968 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். உடன்பாடு ஏற்பட்டதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் 20-11-1968 முதல் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(13) நெய்வேலி மட்பாண்ட-குடுதாங்கும் கற்கள் தொழிற்சாலை லிமிடெட், வடலூர்.—தீபாவளிக்கு முன்பணம் வேண்டுமென்று கேட்டு சுமார் 200 தொழிலாளர்கள் 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 18-ந்தேதி முதல் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர், 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 20-ம் தேதி முதல் கதவடைப்பு செய்தனர். 1947-ம் ஆண்டு, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பாக 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 6-ம் தேதி அன்று ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 16-ம் தேதி முதல் வேலைக்குத் திரும்புவதற்கும், கதவடைப்பை நீக்குவதற்கும் தொழிலாளர்களும், நிர்வாகத்தினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(14) திருப்பூரில் உள்ள பின்னல் உள் ஆடைத் தொழிற்சாலை.— அரசாங்கம், 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 21-ம் தேதியிட்ட தனது நடவடிக்கைகளில் முடிவு குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கோரி திருப்பூரில் உள்ள சுமார் 432 பின்னல் உள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் சுமார் 6,000

[1969 மார்ச் 25]

தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர், பின்னர் கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் முன்பாக ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டு தொழிலாளர்கள் 1969-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தினர்.

(15) லட்சுமி மில்ஸ் நிறுவனம், கோவிம்பட்டி.—நிர்வாகத்தினர், 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 24-ம் தேதி முதல் 3-வது முறை மாற்றுப் பணியை நிறுத்தி விட்டதை எதிர்த்து, மேற்கூறிய ஆலையின் தொழிலாளர்கள் வழக்கமான வேலைகளைச் செய்ய மறுத்து விட்டனர். நிர்வாகத்தினர் 1968-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 2-ம் தேதி முதல் ஆலையில் கதவடைப்பு செய்து விட்டனர். மதுரை மாவட்டத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர் இதில் குறுக்கிட்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் உடன்படிக்கை செய்து வைத்தார். நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கினர். 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கிற்று. சீரமைப்பு குறித்து தனிப்பட்ட முறையில் தீர்ப்பளிக்கப் படுவதாக அது தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையருக்கு (நிர்வாகம்-பொது) தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் 1968-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 16-ம் தேதி அன்று தனது முடிவினைத் தெரிவித்தார்கள். இந்த ஆலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,600 ஆகும்.

(16) தென் இந்திய வின்கோஸ் நிறுவனம், சிறுமுகை, மேட்டுப் பாளையம்.—பூரிப்பூதியம் குறித்து 1967-ம் ஆண்டில் எழுந்த தகராறினைத் தொடர்ந்து 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 29-ம் தேதியில் தொழிலாளர்கள் சுமார் 1,000 பேர் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்.

நிர்வாகத்தினர் 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 8-ம் தேதி முதல் ஆலையில் கதவடைப்பு செய்தனர். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட தொழிலாளர் துறை அதிகாரி இதில் குறுக்கிட்டு, சமரச அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பினார். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்பு நடத்தப்பட்ட உரையாடல்களின் விளைவாக உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்படி நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கினர். 1968-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 27-ம் தேதி முதல் வேலை மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

(17) பஞ்சாலைகளில் பொது வேலை நிறுத்தம்.—மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கோரி கோயம்புத்தூரில் உள்ள தேசியப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் (இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்) சேர்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 23-ம் தேதி அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். திருச்சிராப் பள்ளியில், அப்பொழுதைய முதல் அமைச்சரின் முன்பு நடத்தப்பட்ட உரையாடல்களின் விளைவாக 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 24-ம் தேதி அன்று, வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. இந்திய தேசியத் தொழிற் சங்க காங்கிரசையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் (அதாவது அனைத் இந்திய தொழிற் சங்க காங்கிரஸ், ஹிந்த் மஸ்தூர் சபா முதலியவை) சேர்ந்த சங்கங்கள் தவிர ஜனிய சங்கங்களைச் சேர்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், மூடப்பட்ட ஆலைகளை மீண்டும் திறப்பது குறித்து மேற்கொண்டும் உறுதி மொழிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி, 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 28-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அப்பொழுதைய முதல் அமைச்சரின் முன்பு சென்னையில் 1968-ம் வருடம் மே மாதம் 29-ம் தேதி அன்று நடந்த உரையாடல்களின் விளைவாக இந்தச் சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தினர்.

(18) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் வேலைச் சமை காரணமாக 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 9-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆட்சித் தலைவர் தலைவிட்டு, வேலை நிறுத்தம் 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 17-ம் தேதி முதல் நிறுத்தப்பட்டது.

(19) திண்டுக்கல்லில் உள்ள 33 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் அனைவரும், வாராந்திர விடுமுறை நாள் நிற்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி 1968-ம் வருடம்

1969 மார்ச் 25]

ஆகஸ்ட் மாதம் 22-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை மாவட்டத் தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் முன்பாக 1968-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதி அன்று செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து 1968-ம் ஆகஸ்ட் மாதம் 24-ம் தேதி அன்று வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

(20) சர்க்கரை ஆலைகள்.—சர்க்கரை ஆலைகளுக்கான II-வது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகள் அறிவிக்கப்படுவதற்குக் கால தாமதம் ஏற்படக்கூடுமென்று சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் உணர்ந்ததனால், ஊதியங்கள், படிகள் முதலியவற்றைக் குறித்துச் சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தினருக்கு 1968 நவம்பரில் வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர்.

தொழிற்சாலை வாரியாக உடன்படிக்கை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அறிவதற்காக தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பல நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு காரணமாக தொழிற்சாலை வாரியான உடன்பாடு ஏற்பட முடியவில்லை. அதன் பின்னர் கீழ்க்கண்ட நிறுவனங்கள் குறித்து அந்தந்த நிறுவன அளவில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

1. மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பட்டாளம்.	1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு.
2. அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், கிருஷ்ணராஜபுரம்.	
3. காவிரி சர்க்கரை அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், பேட்டவாய்த்தலை.	
4. தட்சிண சர்க்கரை அண்டு அப்காரிகம்பெனி லிமிடெட், புகலூர்.	1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு.
5. கோத்தாரி சர்க்கரை அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், காட்டுர்.	
6. திரு. ஆறாரன் சர்க்கரை ஆலை, வடபாதிமங்கலம்.	
7. அருண சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பெண்ணாடம்.	
8. சக்தி சர்க்கரை ஆலை, ஆப்பக்கூடல்.	

நெல்லிக்குப்பத்தில் உள்ள இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி லிமிடெட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஆணையர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது.

சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஊதியங்கள், படிகள் முதலியவைக் குறித்து, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10 (2) பிரிவின் கீழ், தீர்ப்பளிக்கப்படுவதற்காக சென்னைத் தொழில் நடுவர் மன்றத்திற்கு அவற்றை அணுபடிப்படி இருதரப்பினரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து அரசினைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

(21) மதுரை ஆலைகள் நிறுவனம், மதுரை.—1967-68-ம் ஆண்டுக் குரிய பூரிப்பூதியம் குறித்து ஏற்பட்ட தகராறுகளைத் தொழிலாளர்த்துறை ஆணையர் குறுக்கிட்டுத் தீர்த்து வைத்தார். தொழில் தகராறுகள் குறித்த சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி 1968 ஏப்ரல் 24-ம் தேதியன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(22) 1967-68-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர்களுக்கு பூரிப்பூதியம் வழங்குவது பற்றிய தகராறு குறித்து அந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிற் சங்கங்களுக்கும் தென்னிந்திய ஆலை உடமையாளர்கள் சங்கத்துக்கும் மிடையே தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்படி 1968, அக்டோபர் 8-ம் தேதியன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது. பூரிப்பூதியத் தொகை 4 சதவீதத்திலிருந்து 19.4 சதவீதம் வரை வழங்கப்படுகிறது.

[1969 மார்ச் 25]

(23) கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை நிறுவனம் ஆரல்வாய்மொழி.—வேலைச் சூமை, அதற்கேற்ற ஊதியம் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிப்பது குறித்து தகராறு தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்துவைக்கப் படுவதற்காக, சென்னை, தொழிலாளர்த்துறை ஆணையரிடம் அனுப்பப் பட்டது. தொழிலாளர்த்துறை ஆணையர் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து 1968 மார்ச் 14-ம் தேதியன்று தம்முடைய முடிவைத் தெரிவித்தார்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொருந்துமுறைச் செயல்களைப் புரிதல்.—பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொருந்துமுறைச் செயல்கள் புரிவது குறித்த சிக்கல்கள் பற்றி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதற்கெனத் தொழிலாளர்த்துறை சிறப்புத்துணை ஆணையாளரொருவர் உள்ளார். 1968-ம் ஆண்டில் பொருந்துமுறைச் செயல்கள் புரிவது குறித்து 68 தகராறுகள் துறையின் உதவியுடன் தீர்த்துவைக்கப்பட்டன. அறுபது தகராறுகள் நேரில் பேசித் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன.

16. தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகள்.—தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கிவிடுதல், எடுத்து விடுதல் குறித்து எழும் தகராறுகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ளும்படி பொதுவாக இருதரப்பினருக்கும் ஆலோசனை கூறப்பட்டன. 1968-ம் ஆண்டில் 72 தகராறுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வுகாண்பதற்கென அனுப்பப்பட்டன. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கிவிடுதல், எடுத்துவிடுதல், ஊதியம், பூரிப்பூதியம், வேலைச்சூமை ஆகியவை குறித்து அத்தகராறுகள் ஏற்பட்டன.

17. தொழில் தகராறுகள் குறித்து தீர்ப்பு.—சென்னைத் தொழில் நடுவர் மன்றத்திற்கும், சென்னையிலும், மதுரையிலும், கோவையிலும் உள்ள தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கும் சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர்க்கான கூடுதல் நீதிமன்றத்திற்கும் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை, அவை அளித்த தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை குறித்த 1967, 1968 ஆண்டுகளுக்கான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1967.	1968.	1967.	1968.
	(1)	(2)	(3)	(4)
தொழில் நடுவர் மன்றம்; சென்னை.	91	92	65	94
தொழில் நீதி மன்றங்கள்	380	399	235	337
மொத்தம்	471	491	300	431

மேற்சொன்னவற்றிற்குக் கூடுதலாக, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுப்பியுள்ள 1,987 விண்ணப்பங்களை தொழில் நீதி மன்றங்கள் பரிசீலனை செய்து அவை குறித்துத் தீர்வு கண்டன. சென்ற ஆண்டில் 2,467 விண்ணப்பங்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

1969 மார்ச் 25]

18. தொழில்கள் பொதுப்பயன் பணிகளாகும் என அறிவித்தல்.—
பொதுப்பயன் பணிகளென ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் ஆய்வாண்டில் அவ்வாறே தொடர்ந்து அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குக்கூடுதலாக, ஆய்வாண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களும் பொதுப்பயன் பணிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. பிஸ்கோதுக்கள், ரொட்டிப் பொருள்கள்.

2. யுரேனியம் தொழில்.

19. வழக்குகள்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக (தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாததற்காக) கீழ்க்கண்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்கு எதிராகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 29-வது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் தொடர அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பது வழங்கியது :—

(1) திருப்பூரில் உள்ள திருப்பூர்-ஈரோடு போக்குவரத்து (தீர்வுகாண நிலையில் உள்ளது).

(2) M. M. அலி மோட்டார் போக்குவரத்து, வேலூர் (நிரவாகத் தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது).

(3) மாடர்ன் ஏஜென்சீஸ், சென்னை-32 (தீர்வுகாண நிலையில் உள்ளது).

20. தொழிலாளரின் ஊதிய நிலுவை வசூல்கள்.—ஆய்வாண்டில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (i) பிரிவின் கீழ் 184 நேர்வுகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு வசூலிக்க ஆணையிடப்பட்ட தொகை மொத்தம் ரூ. 4,00,393-17.

21. ஊதிய வாரியம்.—ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால, இறுதியான பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த இந்த ஆண்டில் முழுநாடளவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. பொறியியல் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளைப் பொருள்பாலான தொழில் நிறுவனங்கள் ஆய்வாண்டில் செயல்படுத்தின. இந்தப் பரிவுரைகள் 152 நிறுவனங்களுக்கு (40,515 தொழிலாளர்கள்) செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 141 நிறுவனங்கள் (36,223 தொழிலாளர்கள்) பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின.

தோல், தோலினால் செய்த பொருள்கள் தொழில் ; ஹெவ் கெமிகல்ஸ், பெர்ட்டுலேசர்ஸ் இண்டஸ்ட்ரி ஆகியவற்றிற்கு ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின. சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஊதியவாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகள் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்காததால் இடைக்கால இடர்தணிப்புத் தொகை தொழிலாளர்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.

சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில், மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்காக பரிவுரை செய்யப்பட்ட இடைக்கால தணிர்ப்பும், சிமிட்டித் தொழிலுக்காக இரண்டாவது மத்திய ஊதிய வாரியம் செய்த இறுதியான பரிவுரைகளும் இந்த ஆய்வாண்டில் கிடைத்தன. அவற்றைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

பருத்தி பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஊதிய வாரியம், பொறியியல் தொழிலுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊதிய வாரியம் ஆகியவை அவற்றின் இறுதியான பரிவுரைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்துவிட்டன. அவற்றை இந்திய அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம் ஆகியவற்றின் அறிக்கையின்மீது இந்திய அரசு தனது முடிவை அறிவித்துள்ளது. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான பரிவுரை சட்டப்படிக்கான ஆணையாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 49 பத்திரிகை நிறுவனங்கள்

[1969 மார்ச் 25]

களுக்கு (பத்திரிகையாளர்கள் 723 பேர், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்கள் 2,863) ஊதிய வாரியம் பரிவுரை செய்தது. அவற்றில் 37 நிறுவனங்கள் (பத்திரிகையாளர்கள் 604 பேர், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்கள் 2,863) உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் பத்திரிகை நிறுவனங்களின், பிற பணியாளர்களுக்கும் செய்த பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தின. செய்தித்தாள்கள் நிறுவனங்களினால் தங்களை வகைப்படுத்தியதை எதிர்த்து இரு நிறுவன நிர்வாகத்தினர் உயர்நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த ரிட் மனுக்கள் முடிவுறாத நிலையில் இருந்தன.

22. தொழிற் சங்கங்கள்.—1968 சனவரி 1-ம் தேதியன்று இம் மாநிலத்தில் பதிவான தொழிற்சங்கங்கள் 1,530 இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 239 சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 101 சங்கங்களின் பதிவு, ரத்து செய்யப்பட்டது. இரண்டு சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. எனவே இந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,666 ஆக இருந்தது.

23. தொழிலில் ஒழுங்குநெறி முறை விதிகள்.—தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில ஆய்வு செயல் குழுவிலும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை குறித்த விதித்துறைகள் தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர்நல அதிகாரிகளும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும் எந்த ஒரு மத்திய அமைப்பினாலும் இணைக்கப்பட்டிராத பல்வேறு தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு, தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை உறுதிப்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. 260 நிர்வாகங்களும் 1,650 தொழிலதிபர் சங்கங்களும் 26 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் 31-12-1968 வரையில் ஒழுங்கு நெறிமுறை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

1968 சனவரி 1-ம் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி 276 நேர்வுகளில் தொழிலாளர் சட்டங்களின் விதித்துறைகள் மீறப்பட்டன. 31-12-1968 வரையில் தொழிலாளர் குறித்த சட்டங்கள் 1,832 நேர்வுகளில் மீறப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. 2,108 முறையீடுகளில் 1,429 அறிவுரை வழங்குவதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. 288 நேர்வுகள் குறித்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 73 நேர்வுகளில் விசாரணை செய்ததன்மேல் அவற்றை மெய்ப்பிக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. 318 முறையீடுகள் 31-12-1968 அன்று விசாரணையில் இருந்தன.

ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை மீறியதாகவும் தொழில்மன்றத் தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாமல் இருந்ததாகவும் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்காமல் இருந்ததாகவும், 100 நேர்வுகளில் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. (1-1-1967 அன்று 39 முறையீடுகள் விசாரணையில் இருந்தன. 1968-ல் 61 முறையீடுகள் அனுப்பப்பட்டன.) அவற்றில் 63 குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 37 விசாரணையில் இருந்தன.

தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் மாநில ஆய்வு-செயல்குழுவின் தலைவராவார். தொழிலாளர் துறை தனித் துணை ஆணையாளர் அதன் செயலாளராவார். 1968-ம் ஆண்டில் மூன்று முறை குழு அவை கூடி, தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள் மீறப்பட்டதாகச் செய்துகொண்ட முறையீடுகள் குறித்தும் சங்கங்களை ஏற்பது குறித்தும் ஆய்வு-செயல் பணி குறித்த ஏனையவை குறித்தும் விவாதித்தது.

24. 1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியும் வழங்கல் சட்டம்.—ஓர் ஆண்டுக்கென வழங்கப்படும் பூரிப்பூதியைத் தொகை மீதான வருமான வரித் தள்ளுபடித் தொகை அடுத்த ஆண்டில் கிடைக்கும் மிகுதியுடன் சேர்க்கப்படுவதற்கு வகை செய்யும் விதமாக இந்திய அரசு ஓர் அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் இச் சட்டத்தைத் திருத்தியது.

1969 மார்ச் 25]

மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி பூரிப்பு ஊதியத்தை வழங்குவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரியாக தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது. ஆய்வாண்டின்போது (சுட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 10 நேர்வுகள் உட்பட) 25 நேர்வுகளில் கால நீட்டிப்பு வழங்கப் பட்டது. 1967-ல் 34 கால நீட்டிப்புகள் (சுட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த ஒன்பது நேர்வுகள் உட்பட) வழங்கப்பட்டன.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 3 (b) பிரிவுடன் சேர்த்துப் படிக்கப்பட வேண்டிய 2 (i) பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்ள அனுமதி அளித்து இரு நேர்வுகளில் ஆணைகள் இந்த ஆண்டில் பிறப்பிக்கப் பட்டன.

இந்த ஆண்டில் பூரிப்புதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித்துறைகளி லிருந்து மாநில லீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு 1967-68 முதற்கொண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு அரசாங்கம் விலக்களித்தது.

IV. சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

25. 1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் 1,194 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1967-ல் 968 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தவிர, இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 551 வழக்குகள் விசாரணையில் இருந்தன மொத்தம் 1,745 வழக்குகளில் 1,329 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1967-ல் 918 வழக்குகளுக் குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டு கேட்கிற தகுதி யுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ளவர் களுக்கு வழக்காரும் உதவிக்கென அரசாங்கச் செலவில் ரூபாய் 1,000 தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகம் முறையீடு செய்து கொள்ளும்போது, காயமுற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர் வழக்காட உதவி அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளருக்கு முன்பு நடக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அத்தகைய உதவி வழங்கப்பட்டது. 1968-ல் ஒரு நேர்வில் வழக்காடு வதற்கான உதவியாக மொத்தம் ரூ. 40 வழங்கப்பட்டது.

1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கக்கூடிய தகுதியுள்ள தொழிலாளர் அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர் கள் ஆகியோருக்கு அரசாங்கச் செலவில் வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பதற்காக சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கூட்டு ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொரு வராலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாத செலவுத் தொகைக் கும், சென்னை தொழிலாளர் இழப்பீட்டு ஆணையாளரால் ஆண்டுதோறும் ரூ. 100 செலவிட 1970 பிப்ரவரி 28-ம் தேதி வரை அதாவது மூன்றாண்டு கால அளவுக்கு 1967 ஆகஸ்டில் அரசாங்கம் நிலையான ஒப்புதலளித்தது.

26. 1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டம்.—1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் செய்துள்ள விதிகளை மாநில அரசாங்கம் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் உறுதிப்படுத்தியது. 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் முதற்கொண்டு அந்த விதிகள் செயலுக்கு வந்தன.

27. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் 1968-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கு, வகை நிறுவனங் களுக்கு, அவற்றிற்கெதிராக குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகள் முதல் மேற் கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 25]

தொழில்களின்/ நிறுவன வகையின் பெயர்.

பொருந்திய தேதி.

(1)	(2)
பாரிடஸ் கனி சுரங்கங்கள்	1968, ஆகஸ்டு 31-ம் தேதி.
டெலமைட் கனி சுரங்கங்கள்	ஷே
சுட்ட கனிமண் சுரங்கங்கள்	ஷே
கனிக்கல் சுரங்கங்கள்	ஷே
சயனைட் கனி சுரங்கங்கள்	ஷே
சில்லிமினைட் கனி சுரங்கங்கள்	ஷே

ஸ்டியுடைட் கனிச் சுரங்கங்கள், 1968, டிசம்பர் 31-ம் நாள் சின்கோனா மலைத் தோட்டங்கள்.

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தற்போது 120 தொழில்களுக்கும் பிறவகை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் 5,157 நிறுவனங்களுக்கு/தொழிற்சாலைகளுக்கு 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் பொருந்தும்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும் அந்த நிதிக்குத் தவணைத் தொகை செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையும் முறையே 555,764-ம் 489,663-ம் ஆகும்.

இந்த நிதிக்குச் செலுத்தப்படும் தவணைத் தொகை வீதம்.—சட்டப்படி நோக்கின் சம்பளத்தில் 6½ சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், 73 தொழில்கள்/நிறுவன வகைகள் குறித்து சம்பளத்தில் 8 சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகைகள் நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் முதலியன குறித்து கேட்பு/வசூல்/நிலுவைத் தொகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம் (1968 சனவரி யிலிருந்து 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதி வரை) :—

பாக்கிகளின் தன்மை. கேட்பு. வசூல். டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியன்று நிலுவை.

(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1 நடப்பு தவணைத் தொகைகள்.	9,00,40,571.55	8,06,09,368.80	94,31,202.75
2 நிர்வாகச் செலவுகள்.	20,74,967.80	18,70,943.16	2,04,024.64
3 ஆய்வுக்கான செலவுகள்.	2,52,698.00	2,51,044.04	1,653.96
4 முன்பு சேர்ந்து வந்திருந்த தொகைகள்.	46,69,183.75	45,33,649.37	1,35,534.38

வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை நிலுவைகளும் நிர்வாகச் செலவுகளும் முந்திய ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துள்ளன. பஞ்சாலைகள் நூல் சந்தையில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை காரணமாகவும் நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாகவும் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்காததே அதற்கு முக்கிய காரணமாகும். தமிழ்நாட்டு அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட முக்கூட்டுக் குழுவின் பரிவுரைகளின்

1969 மார்ச் 25]

விளைவாக நிதிப் பற்றாக்குறையால் மூடப்பட்ட 18 துணி ஆலைகளுக்கு உத்தரவாத உதவி வழங்கியுள்ளது. வங்கிகள் வழங்கும் கடனிலிருந்து சட்டப்படிக்கான பொறுப்புகள் குறித்துச் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகையைக் கழித்துக் கொண்டு எஞ்சியுள்ள தொகை ஆலைகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென அரசு குறிப்பான ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ஆலைகள் வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறும்போது அவற்றிடமிருந்து நிலுவை தொகைகளை வசூல் செய்ய எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

வட்டி வீதம்.—1968-69 நிதி ஆண்டில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகளில் தனித்தனிக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5½ சத வீதமாகும். முந்திய ஆண்டில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5 சத வீதமாக இருந்தது.

முன் பணங்கள்.—கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு, ஆய்வு ஆண்டில் 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதி வரையில் ரூ. 84.55 லட்சம் அளவிற்குத் திரும்பச் செலுத்தத்தக்கதாய் இராத முன்பணங்கள் வழங்கப்பட்டன :—

	நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)
(அ) ஆயுள் காப்புறுதித் தவணைத் தொகை செலுத்துதல்.	26,929	ரூ. 16,47,544.66
(ஆ) உறைவிடங்கள், வீட்டு மனைகள் வாங்குதல்.	1,308	15,24,685.00
(இ) பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு, பங்குகளை வாங்கு வதற்காக.	1,200	35,185.00
(ஈ) மருத்துவக் காரணங்களுக்காக ..	893	1,35,734.05
(உ) ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது நிறுவனம் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டதன் காரணமாக வேலை இழந்தவர்களுக்குச் சிறப்பு முன் பணம்.	24,198	51,12,455.30

வருங்கால வைப்புநிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்த்து வைத்தல்.—1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்ப்பதை முன்னிட்டு ரூ. 2,55,09,668.01 தொகையை வழங்கியது. 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை உள்ள கால அளவில் ரூ. 2,20,26,515.30 வழங்கப்பட்டது. இதைத் தவிர மரணமடைந்த உறுப்பினர்களின் 345 நியமனதாரர்களுக்கு வாரிசுகளுக்கு மரண உதவி நிதியிலிருந்து கூடுதல் உதவித் தொகையாக ரூ. 91,517.65 தொகையும் வழங்கப்பட்டது.

கணக்குகள் குறித்த ஆண்டு அறிக்கையை வழங்குதல்.—1967-68-ம் ஆண்டில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்க வேண்டியிருந்த 4,22,455 ஆண்டுக் கணக்குச் சீட்டுகளில் 1968, டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையில் 3,68,388 சீட்டுகள் அனுப்பப்பட்டன.

வட்டாரக் குழு—தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி—சென்னை வட்டாரம்.—சென்னை வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் வைப்பு நிதி வட்டாரக் குழு ஆய்வாண்டில் 1968, ஜனவரி திங்கள் 25-ம் தேதியிலும், 1968, ஜூலை 25-ம் தேதியன்று கூடியது. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர்

[1969 மார்ச் 25]

வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் செயல்படுவது பற்றி அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்களைப் பற்றி விரிவாக இக் குழு விவாதித்தது. குழுவின் பரிவுரைகள் உயர் அதிகாரிகளின் ஆலோசனைக்கு அனுப்பப்பட்டன.

ஆய்வாண்டில் 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய முக்கியமான திருத்தங்கள்.—

(1) இத் திட்டத்தின் 68-H1 பாராவில் “30 நாட்கள்” என்னும் சொற்களுக்குப் பதிலாக “வேலை நிறுத்தம் நீங்கலான பிற காரணங்களுக்காக 15 நாட்கள்” என்னும் சொற்கள் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

(2) 68-C, 68-D, பாராக்கள் கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காக மேற்கொண்டும் திருத்தப்பட்டுள்ளன :—

(அ) இரண்டாவது முன்பணத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க வட்டார ஆணையாளர்களுக்கு இயல்பு செய்தல்.

(ஆ) இந்தப் பத்திகளின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையை வசூலிப்பதற்காக ஒரு உறுப்பினர் மனையைப் பெற இயலாவிட்டால், வீட்டை வாங்க அல்லது கட்ட இயலாவிட்டால் அல்லது வீட்டு வசதித் திட்டங்களின் கீழ் அவருக்கு வீடு ஒதுக்கியது ரத்து செய்யப்பட்டால், மறுக்கப்பட்டால் இப்பத்திகளின்கீழ் அனுமதித்துள்ள தொகையை வசூலிப்பதற்கென திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை மேற்படி நிதியில் உறுப்பினரின் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்படும்.

(3) 68-H பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. தொகை செலுத்தும் தேதி வரையில் வட்டி உட்பட, தொழிலதிபர் செலுத்தும் மொத்தத் தொகையில் 50 சத வீதத்திற்கு மேற்படாத அளவிற்கு அல்லது அத் தேதியில் தமக்குச் சேர்ந்து வந்த தொகைகளைத் திரும்பப் பெற உறுப்பினர் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால் 69-வது பாராவின் (3) துணைப் பாராவின் கீழ் அனுமதிக்கக்கூடாத தொகையின் பாதி அளவிற்கு, இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அந்த அளவிற்கு வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட திரும்பப் பெறத்தக்க முன் பணங்களை வழங்கும் பொருட்டு அந்தப் பாரா திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 6 தினங்களுக்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலை நிறுவனம் கதவடைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும் அந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவனம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கக் கூடுமென பொருத்தமாக அரசு கருத வேண்டும்.

68. (B) (I) பத்தியில் “பன்னிரண்டு திங்கள்” என்னும் சொற்கள் வருமிடங்களில் லெல்லாம் “இருபத்திரண்டு திங்கள்” என்னும் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 68-B பாராவின் முதலாவது வரம்பு நிபந்தனையில் “ஆறு திங்கள்” என வரும் சொற்களுக்குப் பதிலாக “பன்னிரண்டு திங்கள்” என்னும் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விலக்களிக்கப்பட்ட பிரிவுகளிலும் விலக்களிக்கப்படாத பிரிவுகளிலும் வருங்கால வைப்பு நிதியை முதலீடு செய்வதில் அடியிற்கண்ட முதலீடு முறையை 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் பின் பற்ற வேண்டுமென்று இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது.

(1) மாநில அரசு வெளியிட்டு வழங்கியுள்ள } 35 சத வீதத்திற்கு
 ஈட்டுப் பத்திரங்களிலும் மத்திய அரசு அல்லது } திற்கு மேற்
 மாநில அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ள மற்ற ஈட்டுப் } படாமல்.
 பத்திரங்களிலும்.

(2) மத்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள சேமிப்பு } 65 சத வீதம்.
 சான்றிதழ்கள் அல்லது பிற சான்றிதழ்கள் உட்பட்ட }
 மத்திய அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களில் எஞ்சியுள்ளதை }
 முதலீடு செய்தல்.

1969 மார்ச் 25]

ஆய்வாண்டின் இறுதி வரையில் தொழிலாளர் வருங்காஸ் சேமிப்பு நிதிச் சட்டம் திட்டத்தின் கீழ் 120 தொழில்கள்/வகைகள் ஆகியவற்றின் நிறுவனங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் 73 தொழில்கள்/வகைகள் குறித்தவற்றின் தொகை வீதங்கள் உயர்த்தப் பட்டன. இச் சட்டத்தை மேலும் பல தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிப் பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்தில் உள்ள இத்தகைய தொழில் நிறுவனங்கள் வருங்காஸை வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய நிதிச்சுமையை ஏற்கும் திறன் வாய்ந் தவை எனக் கருதத்தக்க தொழில்கள் இச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப் படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

28. தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலில் உள்ளது. இத் திட்டத்தில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள், 336,500 பேரும், 204,650 குடும்பப் பிரிவுகளும் அடங்குகின்றன:—

- 1 சென்னை மாநகரமும் அதன் புற நகர்களும்.
- 2 கோயம்புத்தூரும் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
- 3 மதுரையும் அதன் புற நகர்களும்.
- 4 தூத்துக்குடி.
- 5 அம்பாசமுத்திரம்.
- 6 திருப்பூரும் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
- 7 சேலம்.
- 8 உடுமலைப்பேட்டை.
- 9 மேட்டூர் அணை.
- 10 சிவகாசி.
- 11 ராஜபாளையம்.
- 12 பீளமேடு.
- 13 பெரியநாயக்கன்பாளையம்.
- 14 டால்மியாபுரம்.
- 15 ராணிப்பேட்டை.
- 16 திருச்சிராப்பள்ளி.
- 17 காவிரி நகர்.
- 18 திண்டுக்கல்.
- 19 திருநெல்வேலி.
- 20 கும்பகோணம்.
- 21 புதுக்கோட்டை நமனாசமுத்திரம்.
- 22 ஈரோடு.
- 23 பொள்ளாச்சி.
- 24 ஆவடி, பட்டாபிராம், பாடி, வீரராகவபுரம்.
- 25 திருவான்மியூர் உட்பட செங்குன்றம்.
- 26 வாணியம்பாடி.
- 27 குடியாத்தம்.
- 28 விருதுநகர்.
- 29 மேட்டுப்பாளையம்.
- 30 செங்கோட்டை.
- 31 நாகர்கோவில்.

[1969 மார்ச் 25]

- 32 வேலூர்.
- 33 நாகப்பட்டினம்.
- 34 திருநகர் (மதுரை).
- 35 பேரூர் செட்டிபாளையம்.
- 36 திருமங்கலம்.
- 37 வராகநேரி (திருச்சி).
- 38 மயிலேரிபாளையம்.
- 39 பரவை, தேனூர், சமயநல்லூர் (மதுரை).
- 40 ஊத்துக்குளி, பல்லடம் பகுதி(கோயம்புத்தூர்).
- 41 கோயில்பட்டி, கரிசல்துளம் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்).
- 42 ஓடப்பள்ளி, பள்ளிபாளையம் (சேலம் மாவட்டம்).
- 43 ஆரணி (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

மேற்சொன்ன பகுதிகளில் 71 அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களும், 9 இயங்கும் மருந்தகங்களும், 10 தொழிலதிபர் பயன்படுத்தும் மருந்தகங்களும், 49 மருத்துவர் பிரிவுகளும் இத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்றன. மேலும், மூன்று பகுதி நேர மருத்துவர்களும், 84 பகுதி நேர மருத்துவ வல்லுநர்களும், 24 முழுநேர மருத்துவ வல்லுநர்களும் இத்திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்றனர்.

1968-69-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம் கோவை மாவட்டத்தில் ஊத்துக்குளி, பல்லடம் பகுதிகளுக்கும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோயில்பட்டி, கரிசல் குளத்திற்கும், சேலம் மாவட்டத்தில் ஓடப்பள்ளி, பள்ளிபாளையத்திற்கும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணிக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. விருதுநகர் புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கும் நெல்லிக்குப்பம் பகுதிக்கும் இந்தத் திட்டத்தை மேலும் நீட்டிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இத் திட்டம் இந்த பகுதிகளிலும் விரைவிலேயே செயல்படுத்தப்படும். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி செய்து தருவதாக அடியிற் கண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் நான்கு 1968-69-ம் ஆண்டில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், கோயில்பட்டி.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், பள்ளிபாளையம்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், பல்லடம்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், ஆரணி.

கோயம்புத்தூர், மதுரை, விக்கிரமசிங்கபுரம், தூத்துக்குடி பகுதிகளில் வாழும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதியை நீட்டிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகளை அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

மருத்துவமனை.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பினியாளர்களுக் கென்றே சென்னை அயன்புரத்தில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு மருத்துவ மனை 1962, ஏப்ரல் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை மாநகரிலும், அதன் புறநகர்களிலும், ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இத் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த மருத்துவ மனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனையொன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மதுரையில் தற்போதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை இரண்டு அறுவைக் கூடங்களுடன் 66 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டும் கூடுதல் கட்டிட அமைப்பும் போடப்பட்டு தொழிலாளர் அரசாங்க

1969 மார்ச் 25]

சட்டுறுதி மருத்துவமனையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிட வேலை எறக்குறைய முடிந்துவிட்டது. தற்பொழுதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை வேறிடத்திற்கு மாற்றியவுடன் இந்த மருத்துவமனை செயல்படத் தொடங்கும்.

வார்டும் இணைப்பு மருத்துவ மனைகளும்.—தாம்பரம் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனையில் மொத்தம் 52 படுக்கைகளுடன் கூடிய நிலையான தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதி வார்டுகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சிவகாசி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதி பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர் சட்டுறுதி நோயாளிகளுக்காக 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய ஒரு வார்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலப்படி அரசாங்க மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகளுடன் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோவில் காச நோய் அரசாங்க மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணைத்தூர் காசநோய் அரசாங்க மருத்துவமனையில் 16 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. காவிரி நகரிலும் உசிலம்பட்டியிலும் உள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதி மருந்தகத்திலும் பத்து படுக்கைகள் கொண்ட ஒவ்வொரு வார்டு கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள 13 அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலும் 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய வார்டு ஒவ்வொன்று கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் இசைவளித்துள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.—தற்போது தொழிலாளர் அரசாங்க சட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழே குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1. பெரம்பூர்.
2. தண்டையார்பேட்டை.
3. செம்பியம்.
4. கொண்டித்தோப்பு.
5. கீழ்ப்பாக்கம்.
6. திருவொற்றியூர்.
7. செங்குன்றம்.
8. அம்பத்தூர்.
9. ஆவடி.
10. பல்லாவரம்.
11. சிங்காநல்லூர்.
12. ஒண்டிப்புதூர்.
13. சவுரிப்பாளையம்.
14. உப்பிலிபாளையம்.
15. வெள்ளலூர்.
16. சிவகாசி.
17. ராஜபாளையம்.
18. தூத்துக்குடி.
19. விக்கிரமசிங்கபுரம்.
20. காவேரி நகர்.
21. ராமலி நகர்.
22. மேட்டூர் கீழ் அணை.

[1969 மார்ச் 25]

23. மேட்டூர் மேல் அணை.
24. திருநகர்.
25. பொன்னகரம்.
26. பழங்காந்தம்.
27. பரவை.
28. உடுமலைப்பேட்டை.
29. திருப்பூர் I.
30. கும்பகோணம்.
31. கோயில்பட்டி.
32. முனிசாலை ரோடு.

பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய இந்த 2 மருந்தகங்களும் ரூ. 1,90,44,400 மதிப்பீட்டுச் செலவில் (அதாவது சமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்) கட்டப்பட்டன.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழ்க்கண்ட இரண்டிடங்களிலும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன :-

1. திருவல்லிக்கேணி.
2. சூளை.

செலவினம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்கான செலவு முதற்கண் மாநில அரசால் செய்யப்பட்டு, தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகம், மாநில அரசு இவற்றிற்கிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட பணியாளர்களுக்கும், அவற்றின் குடும்பத்தினரும் இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 7 : 1 என்ற விகிதத்திலும், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் மட்டுமே இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 3 : 1 என்ற விகிதத்திலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

1968-69-ல் மருத்துவ வசதிகளுக்காகச் செய்யப்பட்ட செலவு தோராயமாக ரூ. 181 லட்சமாகும்.

1968 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு ரொக்கத் தொகையாக வழங்கப்பட்ட பல்வேறு உதவிகள் சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

உதவிகளின் வகை. கொடுத்த தொகை.

(1)

(2)

1968 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான கால அளவில் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகள் :—

(அ) நோய்க்கால உதவி	} 1,28,73,834 14
(இ) நீட்டிக்கப்பட்ட நோய்க்கால உதவி.. .. .	

ரூ. கா.சு

தொழில் செய்கையில் காயம் பட்டதற்கான உதவி—

(அ) வேலை செய்ய தாற்காலிகமாக இயலாமைக்கான உதவி.	10,98,194 99
---	--------------

(இ) வேலை செய்ய நிலையாக இயலாமைக்கான உதவி.	14,17,954 36
--	--------------

(உ) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு உதவி	83,296 50
பேறு கால உதவி	6,47,033 51

1969 மார்ச் 25]

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் குடும்பக் கட்டுப் பாட்டுத் திட்டம்.—சென்னை, அயன்புரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை மும்முரத் திட்டத்தின் கீழ் கருத்தடை செய்து கொள்வதற்காக ஏற்பளிக்கப்பட்ட அறுவை சிகிச்சை நிலையமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் அமைந்துள்ள மருந்தகங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சிறு மருத்துவச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம், திட்டத்தில் சேராத வேலைத் திட்டமாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறது.

V. தொழிலாளர் நலப் பணிகள்

29. ஈடுசெய் விலையில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம்.—தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்கான வீட்டு வசதி அளிப்பது இன்றிமையா திருப்பதினாலும் இதனால் தொழிலாளர்-நிர்வாகத்தினரிடையில் ஏற்படும் நல்லுறவு ஏற்பட்டு உற்பத்தி பெருகும் என்ற எண்ணத்தாலும் மாநில அரசும், மத்திய அரசும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக பெரு முயற்சி எடுத்து வருகின்றனர். தொழிலாளர் வீட்டு வசதியை மேம்படுத்துதல் நோக்கத்துடன் 1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலக்கரி, அபிரகச் சுரங்கங்களைத் தவிர மற்ற சுரங்கங்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கும் உதவிபுரியும் வகையில் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசிற்கும், சட்ட பூர்வமான வீட்டு வசதி வாரியங்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் உதவித் தொகை மூலமும், கடன் வசதி மூலமும் இந்திய அரசு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசு, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக 150 லட்சம் ரூபாய்த் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில் எய்திய முன்னேற்ற விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசுத் திட்டங்கள்.—பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக, 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்ட மதிப் பீட்டில் ரூ. 1-50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் நாள் முடிய அந்த ஆண்டில் ரூ. 8 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ல் இத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 8-10 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1968-ல் சிங்கநல்லூரில் 111-வது பகுதியாக 50 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1967-68-ல் தொழில் துறை கட்ட மேற்கொண்ட 165 வீடுகளில், அதாவது, அம்பத்தூரில் 54 வீடுகள், காட்பாடியில் 12 வீடுகள், திருச்சிராப்பள்ளியில் 12 வீடுகள், கிண்டியில் 54 வீடுகள், மதுரையில் 24 வீடுகள், திண்டுக்கல்லில் 12 வீடுகள் ஆகியவற்றில் திண்டுக்கல்லில் 12 வீடுகள் கட்டிமுடிக்கப் பட்டுள்ளன. மீதி 156 வீடுகளைக் கட்டும் பணி பல்வேறு நிலையிலுள்ளன. இவை 1969 மார்ச் 31-குள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

தனியார் துறைத் தொழிலதிபர்கள் திட்டம்.—1967-68-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 2-50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. மாநிலத்தின் நிதிப் பற்றாக்குறையினால் தனியார்த் தொழிலதிபர்களுக்குப் புதிதாக கடன்கள் ஏதும் வழங்கப்படவில்லை.—1968-69-ல் தனியார் துறைக்கு ரூ. 0-50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இது வரையில் செலவு ஏதும் செய்யப்படவில்லை.

[1969 மார்ச் 25]

தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்

1958-ம் ஆண்டுத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளுக்கிணங்க, தோட்ட அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு உதவ இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ், தோட்ட அதிபர்கள், தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக, வீடு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3,000 என்ற வீதத்தில் 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இவ் வேலைத் திட்டத்திற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூபாய் 10 லட்சமாகும். 1967-68 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால், கடன் உதவி எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. 1968-69-ல் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக ரூ. 0.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இது வரை தோட்ட அதிபர்களுக்காக எத் தொகையும் வழங்கப்படவில்லை.

30. தோட்டத் தொழிலாளர் நலன் (i) காப்பிக் கொட்டை வாரிய மானியம்.—தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதிக்காக காப்பிக்கொட்டை வாரியம் 1968-69-ல் மானியத் தொகை ஒதுக்கியுள்ளது. இத்தொகை மைசூர், சென்னை, கோளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு முறையே 55 : 30 : 15 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இவ்வாறு வழங்கப் பட்ட தொகையைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை வகுக்குமாறு தமிழ்நாட்டு அரசை காப்பிய வாரியம் கேட்டுள்ளது. காப்பிக்கொட்டை வாரியத் தால் குறிப்பிட்டுள்ளபடித் திட்டங்களை வகுப்பதில் சில இடர்ப்பாடுகள் உள்ளதால், இது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. 1968-69-ல் எந்த வேலைத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும் எண்ணமில்லை.

(ii) தேயிலை வாரிய மானியம்.—தேயிலை வாரியம் அளிக்கும் மானியத்திலிருந்து, (1) தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு குன்னூர் தையல் நிலையத்தில் பயிற்சி அளிப்பது, (2) தேயிலை எஸ்டேட்டிலிருந்து 9 மாணவர்களுக்குத் துணைச் செலவியர்-மருத்துவச்சி படிப்பில், கோயம்பத்தூர் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் பயிற்சி யளிப்பது ஆகிய நல நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1968-69 தேயிலை வாரியம் மானியம் எதையும் ஒதுக்கவில்லை.

(iii) ரப்பர் வாரிய மானியம்.—கோட்டியம் ரப்பர் வாரியம் நாகர்கோவிலிலுள்ள அரசு காச நோய் மருத்துவ மனையில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு கட்டுவதற்காக ரூ. 18,900 ஒதுக்கியுள்ளது. ரப்பர் வாரியம் ரூ. 18,900 கொடுக்க முன் வந்துள்ளதால் ரூ. 21,500 செலவில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக சென்னை மருத்துவப் பணி இயக்குநர் திட்ட மொன்றை அனுப்பியுள்ளார். ரூ. 18,900 தருமாறு ரப்பர் வாரியத்தை அரசாங்கம் கேட்டுள்ளது. மேலும் மேற்கூறிய திட்டத்திற்காக எஞ்சிய செலவுத் தொகையாக ரூ. 2,600-ஐ அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றும் தெரிவித்துள்ளது. 1967-68-க்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தத் தக்க மானியமாக ரூ. 18,900 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதாக ரப்பர் வாரியம் தெரிவித்துள்ளது. ரப்பர் வாரியத்தினால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மானியம் இதுவரை பெறப்படவில்லை.

31. தொழிலாளர்களின் கல்வி.—இந்திய அரசினால் நாடு முழுவதும் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம் 1968-69-லும் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது.

1969 மார்ச் 25]

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூரிலுள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்காக கீழே குறிப்பிட்டபடி பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வருகின்றன :—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்புத்தூர்.
முடிவடைந்த தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	5	4	4
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்—ஆசிரியர் எண்ணிக்கை.	158	135	78
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	7,895	6,543	2,266

சென்னை வட்டார நிலையத்தினரால் 1968-ம் ஆண்டு மே 29 முதல் ஆகஸ்டு 28-ம் நாள் வரை சென்னை நிலையத்தின் பெண் தொழிலாளர்களுக்காக சிறப்பான தொழிலாளர்—ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்பு நடத்தப்பட்டது.

32. பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலையுடனும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—250 பணியாளர்களோ, அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களோ உள்ள தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் மலைத் தோட்டங்களுக்கும் அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர் நலனுக்காக பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்ட சாலையையும், நியாய விலைக் கடைகளையும் அமைக்கும்படி கேட்கப் பட்டுள்ளன.

33. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இதழ்.—தமிழ் நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இதழ், பணியாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் திங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படுகின்றது. இதில் தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள், தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், சென்னை தொழிலாளர் நீதி மன்றம், தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகள், பணிபுரியும் வகுப்பிற்கான பயன்துய்ப்போர் பண்ட விலைக் குறிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்த பயன்தரும் தகவல்களும் புள்ளி விவரங்களும் இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. மேலும் தொழிலாளர் சிக்கல்கள், தொழில் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த சுவையான கட்டுரைகளையும் இது வெளியிடுகிறது. இதைத் தவிர உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம், இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்களையும், பரிந்துரைகளையும், இது வெளியிடுகின்றது. புள்ளி விவரங்களில் பெரும்பாலானவை தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன.

34. பொது.—துய்ப் பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணை துய்ப் பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணைப் புதிய தொகுதிகளைத் தயாரிப்பதற்கான சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளாதாரத் துறைத் தலைவரும் பொருளாதாரப் பேரரசிரியருமாகிய திரு பாக்டர் வி. ஷண்முகசுந்தரம் அவர்களை அரசாங்கம் நியமித்தது. அவர் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுடன் உரையாடல் நடத்தினார் என்று மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் கடைசி கூட்டத்தின் முடிவிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்த அறிக்கை ஆய்வினுள்ளது.

(ii) தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு.—தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கான தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவைத் தவிர, தொழிலாளர்க்குத் தொடர்புடைய எல்லாவற்றைக் குறித்தும் தொழிலாளர் துறை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு, தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கான ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்துள்ளது. 1968, ஜூலை 8-ம் நாளன்று இவ்விரண்டு ஆலோசனைக் குழுக்களும் சென்னையில் கூடின. தொழிலாளர்களுக்காக உரையாடல் நடத்துவதற்கேற்ற (Bargaining Agent for workers) முகவுரைத் தெரிந்தெடுப்பதன் முறை முதலியன குறித்து விவாதித்தன.

(iii) தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆலோசனைக்குழு.—1968, செப்டம்பரில், முன்னாள் தலைமை நீதிபதியும், தொழிலாளர் தேசிய ஆணைக் குழுவின் தலைவருமான டாக்டர் பி. பி. கஜேந்திர கட்கர் தொழிலாளர்களின் ஆணையாளருடன் சென்னை மாநகரிலுள்ள சில தொழிற் பிரிவுகளைச் சென்று பார்வையிட்டார். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள், நிர்வாகத்தினர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்.

(iv) தொழிலாளர் நலக்குழு.—இந்திய அரசின் முன்னாள் தொழிலாளர் துறை துணை அமைச்சர் திரு. பி. கே. மாளவியா அவர்களின் தலைமையில் இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நலக்குழுவல்லே மாநிலங்களில் கூடியது. 1968, டிசம்பர் 27 முதல் 30-ந் தேதி வரையில் டில்லியிலும், 1969, ஜனவரி 10 முதல் 12 வரை பம்பாயிலும், 1969-ல் பிப்பிரவரி 10 முதல் 15-ந் தேதி வரையிலும் கோவாலிலும் நடைபெற்ற இக் குழுவின் கூட்டங்களில், குழுவின் உறுப்பினரான சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரும் கலந்து கொண்டார்.

(v) மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம் தனது 16-வது கூட்டத்தை சென்னையில் 1968-ம் ஆண்டு ஜூலை 9-ம் நாள் அன்று நடத்தியது. ஆலோசனை செய்யப்பட்ட முக்கிய பொருள்களில் சில வருமாறு: தொழிலாளர்களின் கல்வியறிவு பற்றிய அறிக்கை, நெசவுத் தொழிற்சாலைகளில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலை நிறுத்தம், கதவடைப்புகளின்போது தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி வசதிகளைத் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கான புதிய முறைகளை வகுத்தல், வேலை நிறுத்தங்களின்போது கதவடைப்புகளின்போது பழைய தகராறுகளை நியாய விசாரணை செய்தல் முதலியனவாகும்.

VI. எடைகள்—அளவைகள்.

35. எடைகள்-அளவைகள் துறை தொழிலாளர் துறையுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக, தொழில் நுட்ப வகையைச் சேராத தொழிலாளர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதுடன், 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை செயல்படுத்தும் பணி, 1967 ஜனவரி 4-ம் நாள் முதல் தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், தர எடைகள்-அளவைகளை செயலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதற்குத் தொடர்பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. அது மாநிலம் முழுவதிற்கும் பொருந்தும்.

எடைகளையும் அளவைகளையும் மெட்ரிக் முறைக்கு மாற்றும் பணி இம் மாநிலத்தில் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் 1-ம் நாள் முதல் எல்லாத் தொழில்களுக்கும், வானிகங்களுக்கும், எல்லா வகைப் பொருள்களுக்கும் மெட்ரிக் அலகுகளையே கட்டாயமாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இம் மாநில முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

1969 மார்ச் 25]

உணவுப்பொருள்கள், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சிறு தானியங்கள் ஆகியவற்றை எடை மூலமே விற்கவேண்டும் என்பது மாநகரில் 1966 ஜூன் முதல் செயலுக்கு வந்தது. 1968 அக்டோபரில் இம் மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகளிலும், நகரியங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் ஆம்முறை கட்டாயமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது.

36. உரிமங்கள்.—1966, 1967, 1968-ம் ஆண்டுகளில் எடை அளவை சட்டத்தின்கீழ் எடை-அளவு கட்டுப்பாடு அதிகாரி அவர்களால் வழங்கப் பட்ட உரிமங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில், புதிய உரிமங்கள், பழைய உரிமங்களைப் புதுப்பித்தல் ஆகிய இருவகையும் அடங்கும்.

	1966	1967	1968
உற்பத்தியாளர்கள்	116	126	123
வணிகர்கள்	640	546	598
பழுதுபார்ப்போர்	203	220	201

37. விளம்பரம்.—மெட்ரிக் முறை எடைகள்-அளவைகளின் விளம்பர வாரம் 1968 டிசம்பர் 28 முதல் 1969 ஜனவரி மூன்றாம் நாள் வரை கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரத்தில் எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப் பாட்டு அதிகாரியின் அலுவலகத்திலும் தொழிலாளர்த் துறை நேடுநர்களின் அலுவலகத்திலும் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. பல்வேறு வகையான மெட்ரிக் எடைகளைப்பற்றியும், அளவைகளைப்பற்றியும், கருவி களை எடைபோடுதல் பற்றியும், அளவெடுப்பது பற்றியும் அவற்றை எப்படி பயன்படுத்துதல் என்பது பற்றியும் அநியாய விலை விற்கும் வணிகர்களின் பொதுவான நேர்மையற்ற நடத்தையைப் பற்றியும் பொது மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே இப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. மெட்ரிக் முறையை பயன்படுத்துதல் குறித்த சுவராட்டிகள் தமிழ்நாடு போக்குவரத்து பேரூந்துகளில் பின்பக்கத்திலும், சந்தைகள், சினிமா கொட்டகைகள், சிற்றுண்டிச்சாலைகள், அரசாங்க அலுவலகங்கள் போன்ற பொது இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. நிலப்பகுதிகளை அளவெடுப் பதற்கான மாற்று அப்டவணைகளும் தெர்மாபீட்டர் மாற்று அப்டவணைகளும் அவற்றை மேண்டும் என்று கேட்டவர்களுக்கும் அரசாங்கத் துறையினர் களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. மெட்ரிக் விளம்பர வாரத்தின் முதல் நாளாகிய 1968 டிசம்பர் 28-அன்று எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி அவர்கள் எடைகள்-அளவைகள் பற்றிய உரையினை வாறொலி மூலம் நிகழ்த்தினார். எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் அலுவலகத்தில் விளம்பர வாரத்தின் கடைசி நாளன்று பத்திரிகை யாளர்கள் கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டு, எடைகள்-அளவைகள் (செயல் படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட முக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு பத்திரிகையாளர்களுக்கு விளக்கப்பட்டது. “மெட்ரிக் பல்வகை” என்ற புத்தகம் வெளியிடப்பட்டு, வழங்கப்பட்டது.

38. செயல்படுத்துதல்.—(i) மாநில எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் ஒப்புதலுடன் தொழிலாளர்த் துறை உதவி மேற்பார்வையாளரால் (எடைகள்-அளவைகள் மேற்பார்வையாளர்கள்) வருக்கப் பட்டுள்ள படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் எடைகளை மீண்டும் சரிபார்க்கும் பணிகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(ii) இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாத சரிபார்க்கும் பணிகளாகிய வாடகை வண்டிகளின் மீட்டர்கள், தண்ணீர் மீட்டர்கள், திரவ அளவைகள் ஆகியவற்றைச் சரிபார்க்கும் பணி 1969-70-ல் மேற்கொள்ளப்படும்.

(iii) அறிக்கை ஆண்டில் 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளையும் அதன் கீழ் வருக்கப்பட்ட சட்டங்களையும் மீறியதற்காக 120 நேர்வுகளில் வழக்கு

[1969 மார்ச் 25]

தொடரப்பட்டது. இவற்றில் 52 நேர்வுகளில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. மற்றொரு வழக்கில் குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. பிற வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் முடிவு பெறாமல் உள்ளன.

39. மாநில எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் மாநாடு.—எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் 13-வது மாநாடு 1968 மே திங்களில் டார்ஜிலிங்கில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாயிருந்தவர் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். அந்த மாநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய முடிவுகளில் சில கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

- (1) சிப்பமிடப்படும் பொருள்களுக்கான அளவை முடிவு செய்தல்.
- (2) ஒவ்வொரு ஆண்டும் விளம்பர வாரத்தை நடத்துதல்.
- (3) முகாம் இடங்களில் மறுமுறை சரிபார்த்தல், முத்திரையிடும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக ஆய்வுக் கூடத்துடன் கூடிய சுற்றியியங்கும் வண்டி ஒன்று வாங்குதல்.
- (4) வாடகை மோட்டார் வண்டிகள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் உள்ள மீட்டர்கள், எண்ணெய் அளவுகளைக் காட்டும் நாடாக்கள் குறித்து சில புதிய குறிப்பீடுகளைக் கொண்டுவருதல், இந்த இனங்களில் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

40. நிதிக்கூறுகள்.—இந்த ஆண்டில் இத்துறைக்கு ரூ. 17,85,724.34 வருவாய் வந்தது. ரூ. 22,50,003.00 செலவிடப்பட்டது. சென்ற ஆண்டில் இத்துறைக்கு ரூ. 14,84,711.80 வருவாய் கிடைத்தது. ரூ. 19,76,523.49 செலவு செய்தது. 1968 ஜனவரி 1-ந் தேதி முதல் செயலுக்கு வரும் வகையில் சரிபார்க்கும், முத்திரையிடும் பணிக்கான கட்டண வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன.

VII. தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி.

41. வேலை வாய்ப்புகள்.—தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ் தமிழ் நாட்டில் 20 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில், சென்னையில் தொழில் நிர்வாகப்பணி அலுவலகம் ஒன்றும், ஊனமுடையோர்க்காக சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒன்றுமாக, இரண்டு பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்களும் ஆக நான்கு சிறப்பு அலுவலகங்களும் சேர்ந்ததாகும். 1968 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் தொடங்கப்பட்ட கிருஷ்ணகிரியில் அமைந்துள்ள தருமபுரி மாவட்டத்துக்கான மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகமும் இதில் சேர்ந்ததாகும். கிருஷ்ணகிரியில் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் தொடங்கப்பட்டதை ஒட்டி, சேலம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சுற்றியங்கும் பதிவுப்பிரிவு செயல்படுத்துவது நிறுத்தப்பட்டது. இராமநாதபுரத்திலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு சுற்றியங்கும் பதிவுப் பிரிவு இம்மாவட்டத்தின் ஒதுக்குப்புற பகுதிகளில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தது.

இந்தக் கால அளவின்போது பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள், வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள், வேலைவாய்ப்புப் பதிவேட்டில் பதிவு செய்து வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காமல் உள்ளவர்கள், அரசாங்கத்துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணியைப்

1969 மார்ச் 25]

பயன்படுத்திக்கொண்ட வேலையளிப்போர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கையும், இவ்வகையில் 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன.

தொடர் எண்.	விவரம்.	ஆய்வுக்காலத்தின் போது 1968 ஏப்ரல் முதல் 1968 நவம்பர் வரை.		வரவு-செலவு ஆண்டின் போது 1967-68 திட்ட (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரை மில் உள்ள கால அள விற்கு).	
		(3)	(4)	(3)	(4)
1	பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்ப தார்கள்.	2,64,007	2,38,738		
2	வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட வர்கள்.	28,543	31,149		
3	அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	40,711	44,246		
4	வேலைவாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவல கங்களின் பணியை பயன் படுத்திக் கொண்ட வேலை யளிப்போர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை—				
	(அ) அரசாங்கம் (பொதுத் துறை).	1,113	1,028		
	(ஆ) ஏனையோர் (தனியார்த் துறை).	241	233		
5	இந்தக் கால அளவின் முடிவில் இருந்த விண்ணப்பதார்களின் எண்ணிக்கை—	2,78,196	2,31,804		
	(30-11-1968-ல் கண்ட நிலவரப் படி).	(30-11-68 அன்று உள்ளபடி).	(30-11-67 அன்று உள்ளபடி.)		

42. ஊனமுடையோர்க்கான வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகம்.—

இந்த அலுவலகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள ஊனமுடைய (குருடர், செவிடர், முடவர்) விண்ணப்பதாரர்களை பதிவு செய்து கொண்டு தகுந்த வேலைவாய்ப்பு உதவியை அளிக்கின்றது. உடல் ஊனமுடைய விண்ணப்பதாரர்களை தகுந்த வேலைகளில் அமர்த்தும்பொருட்டு, அவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி அறிவதற்குச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இதற்காக தனியார் துறையில் வேலையளிப்போரிடமும், அரசாங்கத்தில் வேலையளிப்போரிடமும் இந்த அலுவலகம் நெருங்கிய முறையில் தொடர்புகொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது. இது போன்ற சிறப்பான முயற்சிகளினாலும், வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் ஒத்துழைப்புடனுமே உடல் ஊனமுற்றோர்களை வேலையில் அமர்த்த முடிந்தது.

[1969 மார்ச் 25]

1968-ல் (ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் 336 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்துகொண்டு அவற்றில் 134 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

43. தொழில் நிர்வாகப் பணி வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை.—

இம்மாநிலத்தில் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வை வகையில் உயர் தகுதி பெற்றுள்ளவர்களின் தேவையை இந்த அலுவலகம் நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இந்த அலுவலகம் அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலையளிப்போரிடம் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. 1968-ம் ஆண்டின் போது (1968 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் உயர் தகுதி பெற்ற 4,744 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களில் 273 பேர்களுக்கு வேலை பெற்றுக்கொடுத்தது.

காலி இடங்களுக்கும், தொழிலாளர்களை அனுப்புவதற்கும் இந்த அலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைப்பு அலுவலகமாக செயல்படுகிறது.

44. சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக்

கழக வேலை வாய்ப்புத்தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள்.—பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல், ஆலோசனை கூறுதல், வேலை வாய்ப்பினை நாளும் மாணவர்களின் பெயரைப் பதிவு செய்தல் ஆகிய ணிகளை இக்கழகம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்புக் கழகம் 1968-ல் (ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) 390 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 40 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்புக் கழகம் அதே காலத்தில் 375 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 18 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது.

45. தொழில் முறை வழி காட்டுதல்—வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறல்.—நீலகிரி, தருமபுரி மாவட்டங்கள் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் முறை வழிகாட்டுதல்—வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பிழைப்பிற்குரிய வழியறிவிக்கும் நிலையங்களாகவும் இதற்குத் தேவையான பயனுள்ள தகவல் சேகரிக்கும் நிலையங்களாகவும், வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கை வசதி பயிற்சி வசதிகள் தொழில் பழகும் பயிற்சி போன்ற விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வசதி செய்யும் வகையில் மேற்சொன்ன பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள தொழில் முறை காட்டும் அலுவலகங்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொகுதியாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ வழிகாட்டுதல், ஆலோசனை கூறுதல், ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. இவர்கள் தங்கள் மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி நிலையங்கள், பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு பள்ளிகள், கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர்களுக்கு பிழைப்பு பற்றிய செய்திகளை அளித்து வருகின்றன. இந்த தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவு அந்தப் பகுதியிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வேலை வாய்ப்புப்பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்தும், மாவட்டங்களில் “வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள்” என்னும் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை வெளியாகிற இதழை வெளியிட்டு வருகின்றன.

1969 மார்ச் 25]

இக்கால அளவில், இத் திட்டத்தினால் பயனடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்டவாறாகும்.—

அலுவலகங்களின் பெயர்கள்.	சுட்டாகப் பலருக்கு வழி காட்டுதல் திட்டத்திற்கு சென்றவர்கள்		தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழி காட்டும் தகவல் அறிவித்தல்.		தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழி காட்டுதல்.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1 சென்னை	23,170	1,788	2			
2 செங்கற்பட்டு	14,317	526	11			
3 கடலூர்—நெய்வேலி	5,758	1,074	..			
4 வேலூர்	8,457	3,273	122			
5 சேலம்	2,403	439	..			
6 கோயம்புத்தூர்	7,661	384	9			
7 தஞ்சாவூர்	4,653	106	..			
8 திருச்சிராப்பள்ளி	7,278	2,112	..			
9 இராமநாதபுரம்	3,386	..	4			
10 மதுரை	5,029	1,964	11			
11 திருநெல்வேலி	3,579	1,283	..			
12 கன்னியாகுமரி	5,138	3,595	..			

வேலை வாய்ப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவு, மாவட்டங்களில் தொழில் முறை வழிகாட்டும் திட்டத்தின் அலுவலகங்களை ஒருங்கிணைத்துக் கண்காணிக்கிறது. இக்காலப் பகுதியில் 10 தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் ஆற்றியுள்ள பணியை மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் துணை இயக்குநர் மதிப்பீடு செய்தார். மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் மேற்பார்வையின் கீழ், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான விருப்பச் சோதனைகள் வேலைவாய்ப்பு அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன.

தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் வழங்குவதற்காக, “பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழி காட்டி” மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்டது. கிண்டியிலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஆகியவை, கோயம்புத்தூரிலும் பூவிருந்தவல்லியிலும் உள்ள புகழக தொழில் பயிற்சி நிலையங்களால் நடத்தப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்கள் குறித்த பொருட்காட்சியில் பங்கெடுத்துக்கொண்டன. மேலும் ஆலோசனை வசதிகள், பயிற்சி வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் பற்றிய தகவல் முதலியன குறித்த தேவையான தகவல்கள் கொண்ட தகவல் கூடங்களை மாணவர்களுக்காக அவை அமைத்தன.

46. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் தருகிற பிரிவு.—ஆய்விடுள்ள காலப் பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் சேகரிப்பிற்காக மூன்று காலாண்டுகளில் (அதாவது, 1968 மார்ச்சு, ஜூன், செப்டம்பரில்

[1969 மார்ச் 25]

முடிவடையும் காலப் பகுதியில்) தகவல் சேகரிப்புப் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டன. கிடைத்த விவரம் பின்வருமாறு :—

காலாண்டு முடிவடைதல்.	கேட்கப்பட்ட	பதில்	பதில்
	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	அறிவித்த வைகளின் எண்ணிக்கை.	பதில் கிடைத்த சத வீதம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

1968—

மார்ச்	16,184	15,487	95.7
ஜூன்	16,530	15,833	95.8
செப்டம்பர்	17,192	16,478	95.8

இந்த ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன :—

(1) 1967-ம் ஆண்டு ஜூன், செப்டம்பர், டிசம்பர் ஆகிய திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டுப் பகுதிக்கான தமிழ்நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத்தைத் தெரிவிக்கும் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஆய்வு அறிக்கைகள்.

(2) 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர், 1968 மார்ச், ஜூன் திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டுப் பகுதிக்காக தமிழ்நாட்டிலுள்ள பற்றுக்குறை தொழில்கள் குறித்த காலாண்டு அறிக்கைகள்.

(3) 1964-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியில் முடிவடையும் காலப் பகுதிக்காக பொதுத் துறையில் தொழிலாளர்களின் தொழில் வகை குறித்த அறிக்கை.

(4) தமிழ் நாட்டில் மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பின் வகையும் கல்வி கற்றோரின் உழைப்பு சக்தியும் குறித்த சிறப்பு ஆய்வு அறிக்கை.

(5) தமிழ் நாட்டில் பயிற்சி பெற்ற கைப்பணியாளர்களின் திறனைப் பயன்படுத்தப்படும் வகைமீதான குறிப்பு. (தமிழ்நாடு அரசின் யோசனையின் பேரில் இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் அறியும் பிரிவால் நடத்தப்பட்ட விரைவு ஆய்வின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கையாகும் இது.)

இக்காலப் பகுதியில், மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவின் உதவி இயக்குநர் மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களோடு இணைக்கப்பட்ட 6 நேரிடப் பிரிவுகளின் பணியை மதிப்பிட்டார்.

47. மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை-5.—

இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு அதன் வழக்கமான தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வுப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில், செவிலியர் பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல், நடுநிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு வழிகாட்டி நூல் ஆகியவற்றை மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு வெளியிட்டது. மேலும் மற்றொரு சிறு நூல் அதாவது “மருந்து தயாரித்துக் கொடுப்பவர்” சம்பந்தப்பட்ட சிறு நூல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இம்மாநிலத்தில் சென்னை மாநகரிலும், மாவட்டங்களிலும் உள்ள 135 நிறுவனங்களுடன் நிலையங்களுடன் மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார். தொழில்கள் பற்றி ஆராய சம்பந்தப்பட்ட சிறு நூல் முதலியன தயாரிக்க வல்லுநர்களுடனும் இவர் கலந்தரலோசித்தார்.

1969 மார்ச் 25]

48. சென்னையில் உள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.—ஆய்விடுள்ள காலப் பகுதியில் 1,683 பர்மா அகதிகளும் 197 இலங்கை அகதிகளும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு உதவி நாடிப் பதிவு செய்திருந்தனர். 238 பர்மா அகதிகளும், 36 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர். 1968 நவம்பர் 30-ம் தேதியன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் உள்ளவாறு 1,595 பர்மா அகதிகளும், 173 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுள்ளனர்.

மதுரை மாவட்டம் தெ. கல்லுப்பட்டியிலுள்ள கிராமப் பயிற்சி நிலையத்தின் பணிக்களப் பகுதியில் 47 அகதிகள் பயிற்சிக்காகத் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். மாண முகாமிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் 47 அகதிகள் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டனர். இப்பிரிவினில் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் மூலமாக மேற்படி நிலையம் இந்திய அரசினால் நடத்தப்படுகிறது.

இம்மாதிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் முதன்மை வாய்ந்தவர்களுடனும் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், கும்முடிப்பூண்டியிலும் இடைத்தங்கல் முகாம்களுடனும் தொடர்புடைய அரசாங்க-மறு வாழ்வு அதிகாரிகளுடனும் உதவி இயக்குநர் (வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி) நெருங்கிய தொடர்பை தொடர்ந்து பேணிவருகிறார்.

49. உழைப்புச் சக்தியும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்—எய்திய சாதனைகள்.—(1) இக்காலப் பகுதியில், தருமபுரி மாவட்டத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யும்பொருட்டு, கிருஷ்ணகிரியில் தனிப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்று துவக்கப்பட்டது.

(2) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகத்திற்காக தொழிற்நுட்ப உதவியாளர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

(3) மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரம்—தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவிற்கான மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

(4) 1966-67-ல் செயல்படத் துவங்கிய மாநிலத் தொழில் வாய்ப்பு வழிகாட்டும் பிரிவு 1967-68-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டது.

(5) மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகம் ஒன்று அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசினால் அண்மையில் ஏற்பளிக்கப்பட்டன. அந்த கழகமும் விரைவில் நிறுவப்படும்.

50. 1969-70-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.—(1) மாநிலத் தொழில் வாய்ப்பு வழிகாட்டும் பிரிவின்க்க தொழில் நுட்ப உதவியாளர் ஒருவரையும், உதவியாளர் ஒருவரையும் நியமித்தல்.

(2) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(3) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(4) மாநில இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கணக்கீடு இயந்திரத்தையும், அட்டவணைப்படுத்தும் இயந்திரத்தையும் தேவையான பணியாளர்களோடு அமைத்தல்.

(5) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து வழிகாட்டும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

(6) மாவட்டங்களில், வேலை வாய்ப்புத் துணை அலுவலகங்கள் இரண்டை நிறுவுதல்.

(7) அண்ணாமலை நகரிலுள்ள பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு-வழிகாட்டும் கழகத்திற்காக தொழில்நுட்ப உதவியாளர் ஒருவரை நியமித்தல்.

[1969 மார்ச் 25]

இணைப்புகள்

முக்கிய புள்ளிவிவரக் குறிப்புகள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(1) தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			
1967	7,177	406,384	ரூ. காசு 16,37,500 00
1968	7,394	388,931	17,09,792 00
(2) தமிழ்நாடு கடைகள், (அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற் (1968 டிசம்பர் நிறுவனங்கள் சட்டம்— சாலைகளில் இவை வரை). சேர்க்கப்படவில்லை— (தற்காலிகமானவை)			
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்—			
1967	187,869	209,281	எழாது.
1968	188,843	209,424	
1969	216,538	184,710	
(3) தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம்—			
1966-67	2,932	46,487	52,679 50
1967-68	2,226	33,190	35,611 00
1968-69	1,546	21,165	34,205 50
(4) தமிழ்நாடு ஓட்டல் உணவு விடுதிகள் சட்டம்—			
ஆண்டு தொடக்கத்தில்—			
1968	21,021	63,087	1,28,480 50
1969	20,305	65,620	96,143 00
(5) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்—			
1967	301	84,764	எழாது.
1968	304	85,001	— ..

(6) தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயலிலுள்ள நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.				இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.		வசூலித்த தொகை.	நிரவாகச் செலவு.	மேற்பார்வை செலவு.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
							(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
1966	..	..	..	..	4,481	501,722	619.95	16.42	2.26
1967	..	..	..	..	4,979	536,790	793.74	18.89	2.48
1968	..	..	..	..	5,157	489,663	851.42	18.70	2.51

(7) தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயலிலுள்ள இடங்கள்.		சட்டத்தினால் பலனைடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள்.		பண உதவி நலன் நோய்வாய்ப்பு பெறாததற்கான நலன் நீண்ட காலத்திற்கு நீங்காத பணிகளுக்கான விரிவு செய்த நலன் உட்பட்டது.		தற்காலிகமாகச் நிலையாகச் செயல் திறன் அற்றுப்போன தற்கால நலன்.		நம்பிவாய்ப்பு வர்களுக்கான நலன்.		மகப்பேறு நலன்.	மருத்துவ நலன் அளிப்பதற்கான செலவு.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
1967	..	39	1.07	15.03	7.00	6.31	0.75	5.90	145.00			
			(தொழிலாளர்கள்)									
			2.23									
			(குடும்பப் பிரிவுகள்)									
1968	..	43	3.37	128.74	10.98	14.18	0.83	6.47	181.00			
			(தொழிலாளர்கள்)									
			2.05									
			(குடும்பப் பிரிவுகள்)									

(8) மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்—

ஆண்டு.

நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக்
கட்டணம்.

(1)

(2)

(3)

1967	..	..	..
1968	..	..	..

1,073

38,712-25

1,079

35,419-00

(9) ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்—

ஆண்டுகள்.

செயல்படுத்தும்
நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

இச்சட்டத்தினால்
பலன்பெறும்
தொழிலாளர்களின்
எண்ணிக்கை.

(தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)

(1)

(2)

(3)

1966	..	..	..
1967	..	..	..
1968	..	..	..

31,108

574,589

35,563

684,683

31,111

775,818

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(10) குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம்—

1966	..	..	..	..	6,709	74,249
					(தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)	(தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)
1967	..	..	..	..	6,311	143,695
					(தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)	(தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)
1968	..	..	..	..	50,842	221,609
					(தொழிற்சாலைகள் உட்பட).	

(11) தொழிற் சங்கங்கள் சட்டம்—

1967 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)
1,336

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(2)
1,530

1969 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்கள்.

(3)
1,666

(12) வேலைநிறுத்தங்கள்—

ஆண்டுகள்.

(1)

1966	..	..	..	..
1967	..	..	..	..
1968	..	..	..	..

நடைபெற்ற
வேலைநிறுத்தங்களும்,
கதவடைப்புகளும்.

(2)

176
305
231

இழந்த மனித
உழைப்பு நாட்கள்.

(3)

754,612
1,120,517
1,881,559

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS